

III. MŰSZAK

INGYENES PUNK-ROCK-METAL FANZINE
NO.17. // 2011. MÁRCIUS

2000-BE ÉRVE

Queens Of The Stone Age,
Alvin És A Mókusok

FRISS ÁRU

Hisztéria, Bugz, Sledgeback

ÉLŐ ROKK

Imperial State Electric,
Entombed

EVOLÚCIÓ

Aerosmith

SLEDGEBACK

Greg az USA-ból

HOLLYWOOD UNDEAD

Az új maszkos csoda

ROCKEREK.HU

5 éves ez a legszebb kor

AURORA

Úttörők nyakkendő nélkül

SLEDGEBACK

III. MŰSZAK

INGYENES PUNK-ROCK-METAL FANZINE NO.17. // 2011. MÁRCIUS

KÖSZÖNTŐ

A III. MŰSZAK egy ingyenes punk-rock-metal fanzine, amely bárki számára hozzáférhető. A korszellemnek megfelelően nem az újságárosoknál avagy a rocker boltokban, hanem a világhálón. Célunk, hogy olyan zenekarokat mutassunk be, akik szerintünk értéket képviselnek, függetlenül attól, hogy mennyire népszerűek, van-e kiadójuk vagy épp milyen stílusban mozognak.

Mindenkinek vannak gyerekkori kedvencei, belépőzenekarai. Nekem az Aerosmith ilyen. Elég ha csak látom a régi lemezek borítóját máris felidéződik bennem az érzés, ahogy 13 évesen fanatikusan gyűjtjük az Aerosmith kazettákat. Bár 2001 óta nem jelentettek meg sorlemezt (csak felesleges válogatásokat meg koncertlemezt), őket nem lehet elfelejteni és ha hinni lehet a pletykáknak már új dalokon dolgoznak, amiből persze hamarosan lemez is lesz. Legyen így! Addig is tekintsünk vissza egy kicsit az Evolúció rovat segítségével (a múlt legalább biztos)! Jó böngészést!

Hajós

III. MŰSZAK

Hajós

-bt-

Pipi

-K-

Lőrincz

Ferenczi

KONTAKT

www.myspace.com/iii.muszak

iii.muszak@gmail.com

www.facebook.com/iii.muszak

www.vaskarc.hu/iii.muszak

www.kaderfeszt.hu/iii.muszak

www.twitter.com/iimuszak

www.youtube.com/iimuszak

ÜDVÖZLET

CONCERTPHOTOS.HU
DEBROCK.HU
FEMFORGACS.HU
FULLROCK.HU
HAMMERWORLD.HU
HARDROCK.HU
HEAVYMETAL.HU
KADERFESZT.HU
KRONOSMORTUS.HU
KROSSKULT.HU
LANGOLOGITAROK.HU
LEGENDLIFESTYLE.HU
MAGYARTARAJ.ULTRAWEBSITE.HU
METALCORE.HU
METALNEWS.HU
NUSKULL.HU
PASSZIO.HU
POPPUNKMIND.HU
POWERGROUND.HU
QUART.HU
RIFF.HU
RNR666.HU
ROCK-R.HU
ROCKELET.HU
ROCKEREK.HU
ROCKINFORM.HU
ROCKNESS.EU
ROCKINFO.HU
ROCKPOLIS-MEDIA.COM
ROCKSTATION.BLOG.HU
ROKK.HU
SHOCKMAGAZIN.HU
SHORTSCORE.NET
STONERROCK.HU
THRASHMETAL.HU
TOTALROCK.HU
UNDERGROUND.PCDOME.HU
VASKARC.HU
VIHAROCK.HU
ZENE.HU
ZENE.NET
ZENE.SK
ZENEMAGAZIN.COM
ZENEUDVAR.RO
ZENESZMAGAZIN.HU

A VASKARE ÉS A III. MŰSZAK BEMUTATJA:

-A- OLDAL

SLEDGEBACK

BITE THE BULLET

1. PALINKA
2. DEAD CITY
3. INSANE
4. A MILE AWAY
5. NO MAN'S LAND
6. BEER
7. SCARHEART
8. DEAD BOY DEAD GIRL
9. HEY (HEIDO) HO
10. FALLING DOWN
11. WASTED GANG
12. DON'T LOOK DOWN ON ME
13. PALINKA (RADIO EDIT)

-B- OLDAL

**KÁDEREK
MÁNIA**

1. KOLLEGA ÉS KÁDER
2. TELJEN A NAPPAL
3. KICSIT MÁS
4. VÉGTELEN
5. HANGTALAN GITÁR
6. SZIVÁRVÁNYORSZÁG
7. VÉGTELENBE ÉRVE
8. LEJÁRT SZÓ

III. MŰSZAK
You Tube

A

III. MŰSZAK

videócsatornán
most egy 20 nótás

válogatást
találsz

(nem a balladákra kihegyezve!!!)
egyéb aktualitások mellett!

CSEKKOLD!!!

youtube.com/iimuszak

[MYSFACE.COM/III.MUSZAK](https://myspace.com/iii.muszak)

III.MUSZAK@GMAIL.COM

[FACEBOOK.COM/III.MUSZAK](https://facebook.com/iii.muszak)

[VASKARC.HU/III.MUSZAK](https://vaskarc.hu/iii.muszak)

[KADERFESZT.HU/III.MUSZAK](https://kaderfeszt.hu/iii.muszak)

[TWITTER.COM/IIMUSZAK](https://twitter.com/iimuszak)

[YOUTUBE.COM/IIMUSZAK](https://youtube.com/iimuszak)

SLEDGEBACK

A Sledgeback név még viszonylag ismeretlenül cseng itthon, pedig ezt a zenekart egy magyar srác hívta életre (igaz az USA-ban): Szakácsi Greg aki a C.A.F.B.-ben húzta le 10 évet, mielőtt Seattle-ben kötött volna ki. Hogy mi is történt pontosan, mi fán terem a Sledgeback és egyáltalán milyen Seattle-ben most kiderül Gregtől, aki ma már inkább Gabor Hun Szakácsi néven ismert.

Kezdjük akkor talán onnan, hogy 1999, a Minden-ható c. C.A.F.B. lemez felvételei után Seattle-be költöztél. Mi volt az indíttatás, mi vezetett a döntéshez és egyáltalán mennyire tervezted hosszútávra a dolgot?

Nagyon sok dolgon mentem keresztül a C.A.F.B. első 9 évében 1990 és 1999 között, ami után nem volt más lehetséges kiút egyfelől. Sok jót nem jósoltak nekem azidőtájt, így éppen jól jött, hogy volt barátom sok éves levelezés és telefonozás után hazalátogatott. Ekkor döntöttünk úgy, hogy kimegyek hozzá, ami 1999 júniusában meg is történt. Végül is el kellett szakadnom, mert az életvitelem mondhatni lerombolt. Emlékszem a média akkor sokat beszélt erről. Másfelől, ha nem is álmodoztam Amerikáról, azért mégiscsak megvolt bennem a vágy, hogy kipróbáljam mire vagyok képes. Azt hiszem ez segített legjobban ahhoz, hogy még egyben vagyok - ha így mondhatjuk. Az elején nem tudtam, hogy mennyi ideig leszek képes távol maradni Magyarországtól és a családomtól, de a hónapok múlásával lassan világossá vált, hogy nincs visszaút. Szóval előre kellett néznem.

A következő két C.A.F.B. lemezen (Subkontakt, Naív?) is közreműködtél, sőt a Naív?-on a Te számaid vannak jórészt. Hogyan működött a munka, a dalszerzés?

Végül is az összes dalt az USA-ban írtam és rögzítettem demo formában a házi stúdióban, amiket átküldtem Sütinek. Ők megtanulták a dalokat Lacával és mikor hazalátogattam fel is vettük a lemezeket. A Subkontaktot 2000-ben, a Naív? egy részét 2002-ben és 2004-ben, két külön alkalommal. Igazából a Naív? dalai közt már vannak olyanok, amiket a Sledgeback-nek szántam, de akkor még nem döntöttem el mit csináljak a Naív? után. Így az Utazás c. dal angol verziója 2004-ben megjelent People's Choice c. Sledgeback debütáló CD-n Pants Off címmel, totálisan más jellegű szöveggel, újra felvéve. Hasonlóképpen az eddig még C.A.F.B. lemezen meg nem jelent 91-es nyár c. dal angol verziója Regret címmel, Jay Sinclair producerrel Seattle-ben. Az utóbbi dalt egyébként Szita Mike, volt C.A.F.B. alapító és basszeros emlékére írtam, aki 2001 májusában elhunyt. Érdekességként megemlítem, hogy amikor Bánfalvi Ákos a Rockinformtól kint volt a stúdióban egy interjúra, mondta is, hogy szerinte az Utazás egy nagyon jó kis nóta. Sláger gyanús... Ez később igazgá is vált a Sledgeback esetében, amikor ennek a dalnak hallatán, a Sliver

Records szerződést is ajánlott, úgyhogy mondhatom egy C.A.F.B. dal szerezte az első Sledgeback lemezszerződést. Ezt követően lényegében megszűnt a közös munka egy időre. Most úgy 7 év után újra elbeszélgettünk Sütivel email-ben pár dologról, de szerintem leghamarabb a zenekar 25 éves évfordulójára tervezett lemezen lehetséges a szereplésem. Ehhez természetesen pár felvételt tervezek az elkövetkezendő 24 hónapban. Ennél gyorsabban nem tudom összehozni a Sledgeback miatt.

Nemrég felléptél a C.A.F.B.-vel BP-n pár szám erejéig. Milyen érzés volt? A jövőben is megmaradsz közreműködőnek náluk?

Nagyon jó érzés volt újra játszani a sráccal, hacsak néhány dal erejéig is. Érdekes volt és kicsit szokatlan ennyi idő után, próba nélkül beugrani (köszí Kovának a gitárért...). Hogy őszinte legyek a közös munkával kapcsolatban, az igazság az, hogy 2004 óta nem volt sok időm és emiatt nem tudtam a C.A.F.B. körül dolgozni, ami lassan kitolt a csapatból. Aztán látod Sütiek meg is jelentettek egy feldolgozásalbumot Szennyhullám, avagy erre pogózott apád is címmel, azon én már nem szerepeltem. Ez az első lemez a C.A.F.B. 21 éves történetében, amin nem játszom, de ahogy ezt előzőleg is említettem, ha összeáll az anyag a 25 éves lemezre, akkor lesz egy közös munka.

Közben létrehozta a Sledgeback-et (és akkor térjünk is át a jelenlegi bandádra). Azt már az elején tudta, hogy kint is csinálisz zenekart? Mennyire ment ez könnyen, hiszen akkor még angolul nem is beszéltél?

Mikor elhagytam Magyarországot, nem voltam benne biztos, hogy valaha is zenélni fogok újra. Azt meg, hogy egy "amerikai" zenekarban, amit én alapítok, végképp nem hittem volna. Nem is mertem ilyeneket tervezni, még akkor sem, ha vágytam rá, mint sok más zenész, aki szeretne a rock and roll hazájában sikeres lenni valamilyen szinten. Szóval maradtam a távmunkánál a C.A.F.B. oldalán dalszerzőként, színpadi fellépések nélkül. Később, mikor lassan rendeződni látszottak a dolgaim, találtam pár csapatot, akikkel játszottam. Ezek a zenekarok hamar untatni kezdtek. Az egyik egy nyávogós alternatív csapat volt, a másik pedig egy részeges punk banda, amit szerettem, de egy idő után többet akartam. Többen mondták, hogy kezdjem a saját csapatomat és a végén aztán bele is vágtam és jött a Sledgeback. Ehhez jól jöttek az előzőleg írt C.A.F.B. dalok, amikhez angol szöveget fabrikáltam.

Milyen a zenei élet Seattle-ben? Épp most olvastam egy könyvet (Mark Lindquist: Never Mind Nirvana), ami Seattle-ben játszódik és a regény szerint ott mindenkinek el kell döntenie magában, hogy Nirvana vagy Pearl Jam. Mi a valóság? Te hogyan döntöttél?

Azt mondom egyik sem. Semmi bajom nincs egyik bandával sem, sőt biztos vagyok benne, hogy a 90-es évek közepén hatással is voltak a munkámra a C.A.F.B.-vel, de ez azért múlandó a punk rock-al ellentétben, ami évtizedek óta él és virul. Ha erősködni akarsz a

választással, akkor Alice In Chains... és Nirvana... talán. Amúgy a Seattle-i zenei élet ennél jóval szélesebb. Amit a könyvben olvashattál, már nem lehet elmondani. Lehet ez így volt másfél évtizede, de mosmár ettől nagyon messze van Seattle-l zenei színtér. A Nirvana nagy dolgot vitt véghez, ami felfordította a zenei világot a Nevermind megjelenésével, de az régen volt. Érdekességképpen ezt elmondom: sokat játszottunk Aberdeen városában, ahonnan Kurt Cobain jött. Azt soha nem felejttem el, amikor először megláttam a város jelző táblát a bevezető úton, amire az Aberdeen felirat alá az alábbi van hivatalosan felírva: COME AS YOU ARE (remélem mindenki tudja miről van szó).

MO-ról milyen visszajelzéseket kaptatok eddig?

Őszintén szólva főleg jó véleményeket hallottam eddig, de azért olvastam negatív kritikákat is, ami számomra inkább építő jellegű, mint idegesítő. Ha ezen idegeskednék akkor már lehet, hogy szívrohamot kaptam volna, mert azért nem mindenkinek tetszik a Sledgeback, a nagy többség pozitív megítélése ellenére. Mindenkit nem tudsz kielégíteni és boldoggá tenni. Szerencsére ezen már átvergődtem magam.

Kik a társaidd, hogyan találtál rájuk?

A zenekar jelenlegi felállása: Tim Mullen - dob (ex-Himsa), Shawn Trotter – basszus, és én, ének, gitár. Néha a nagyobb bulikra behozunk egy negyedik tagot gitáron. Ez 2008-ban Parker Lundgren volt, aki ma a Queensryche zenekarban játszik. Mostanában pedig Guy Lacey a néhai War Bies együttesből.

Mennyire vagytok ismertek az USA-ban, milyen helyeken tudtok fellépni?

A helyek és a színpadok nagyon változóak. Néha óriási színpadon játszunk, mint például a Hempfest-en Seattle-ben, máskor pedig bárókban. Végülis sok helyen volt szerencsénk megfordulni, a Vans Warped Tour-tól, a kis kocsmákig. Azt, hogy mennyire vagyunk ismertek, nem tudnám pontosan megmondani, mert ez egy amerikai csapatnál csalóka lehet. Sok levelet kapunk más országokból, ami azt jelenti, hogy a világ jónéhány államában vannak, akik igencsak kedvelik a Sledgeback-t. Az USA és Kanada mellett jó visszajelzéseket kapunk levelek és email-ek formájában Németországból, Olaszországból, Hollandiából, Magyarországról és az Egyesült Királyságból. Mivel a Sledgeback szövegei angol nyelven íródnak, így a zenekart a világ minden táján értik és hallgatják, a C.A.F.B.-vel ellentétben. Ez pedig igazán fontos, ha valamit el akarsz érni nemzetközi szinten.

Merrefelé játszottatok eddig?

Főleg az USA nyugati vidékein, mint Los Angeles, San Francisco, Seattle, Portland, Las Vegas, Orange County, Reno, Salt Lake City, Sacramento, Ventura, Anaheim, Billings... és még sorolhatnám. A legtöbben Seattle-n kívül szerintem Kaliforniában szeretik a zenekart, amiben sokat segítenek ottani barátaim.

Találkoztál az USA-ban gyerekkori ikonokkal, bálványokkal?

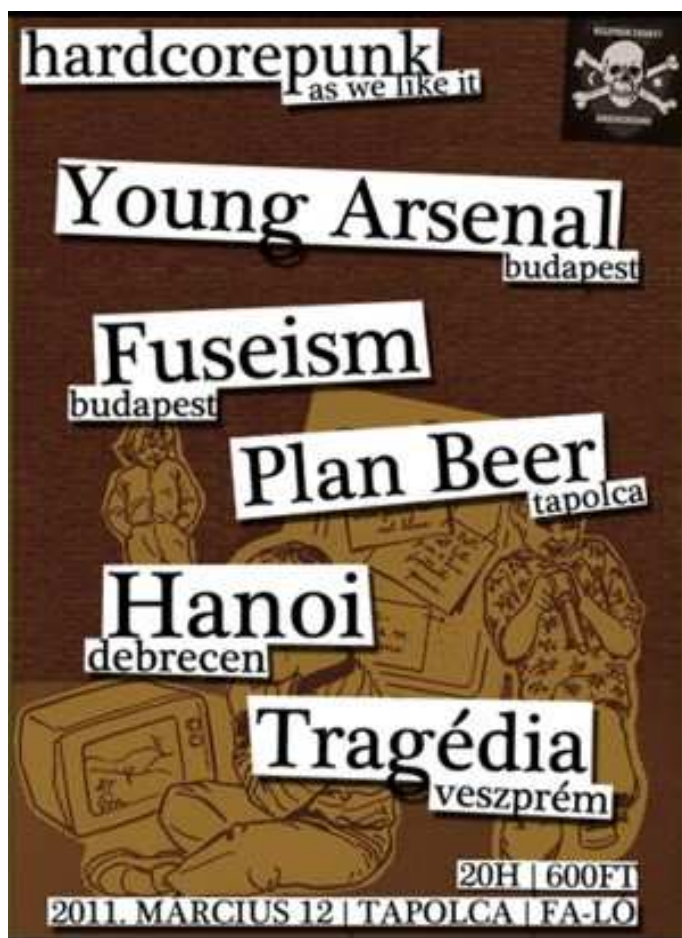
Jónéhány művésszel volt szerencsém találkozni, akit sokra tartok, de szerintem azért bálványokról nem hiszem,

"kettő"

Az új album a HAMMER WORLD májusi melléklete!

EDGE records

www.partyzan.eu www.hammerworld.hu

hogyan szó lenne.

Tavaly két lemezetek is megjelent, először meséj egy kicsit a Foreign Legion-al közös splitről.

Ez egy érdekes történet. A Foreign Legion-al a C.A.F.B. miatt kerültünk kontaktusba, teljesen véletlenül. A srácok egy Aurora által szervezett magyar fesztiválon játszottak néhány éve, ahol a C.A.F.B. is fellépett. Azt hiszem Marcus az énekesük később talált egy linket a Sledgeback-hez a C.A.F.B. weboldalán, aztán már jött is az email-ezgetés (szokásos dumák: "hej, de jók vagytok cimborá", "ti is, akkor legyünk haverok", "jól van tesó"). Egy év tervezés után aztán ők felvették egy 6 számú anyagot, amit összepréseltünk egy CD-re a Sledgeback-el, Reality Bites címmel. Ez a split CD története a Foreign Legion és a Sledgeback közt.

A harmadik sorlemezt azonban a szintén 2010-es Bite The Bullet jelenti. Mennyire érzed előrelépésnek a korábbi lemezekhez képest?

Ezen az anyagon dolgoztam legkeményebben az eddigi több, mint 20 éves zenei pályafutásom alatt. Szeretnék volna megtartani a sajátos Sledgeback hangzást, ami szerintem sikerült. Sokan azt mondták, hogy ebben az anyagban megvan az első lemez tempója, amit néhányan hiányoltak a 2006-os albumból. Őszintén szólva igen nehéz kielégíteni mindenkit. Sokan elfogultak az első 2004-es albummal kapcsolatban. Azt mondták, hogy annál energikusabb lemezt nem tudunk csinálni. Az szerintem mindenkinek a saját véleménye, mit tart energikusnak (gyors zuzást, lassabb, nagy gitárhangzást, sok trükkös basszust, őszintén...). A legtöbben, akik ismerik és hallgatják a zenekart, azt állítják, hogy minden egyes lemezen előrébb léptünk és érettebb anyagot csináltunk. Én is így érzem.

Mi változott, hogyan születettek a dalok? Hol vettétek fel a lemezt?

A felvételek nagy részét a Seattle-i Jay Sinclair stúdióban vettük fel. Mindig is itt dolgoztunk. Az egyetlen dolog, ami igazából változott, az az énekfelvétel volt. Több mikrofont használtunk most, mint az előző albumokon. A másik talán az, hogy jónéhány dal a stúdióban nyerte el a végleges formáját, közvetlenül a felvételek előtt. Sőt. A Scarheart című dal gitárja legalább háromszor újra lett írva. Az énekkel sokat dolgoztam és őszintén szólva sok nehézségbe is ütköztem, aminek igazi okát nem tudom. Hónapokig küzdöttem a dalokkal a mikrofon mögött. Ilyen eddig nem volt. Lehet, hogy le kéne szoknom a cigiről.

A Bite The Bullet talán legérdekesebb dala a Palinka, ahol még a nemzeti lobogót is megéneked. Ez hogy jött?

Mindig is fontosnak tartottam megmutatni a világnak, honnan is jöttem, ki vagyok és hová tartozom. Az, hogy amerikai állampolgár lettem, semmit sem változtat azon, hogy magyar vagyok. Bármi is történik az életben én mindig is büszkén vállalom magyarságomat. Szerettem volna ezt egy laza, mondhatni vicces úton megmutatni a Sledgeback legutóbbi albumán. Mivel a Pálinkát szerettem (amíg ittam) így jó történetek fűződtek hozzá. Amúgy

pedig azért itt nem sokan ismerik ezt az igencsak jófajta italt. Most talán majd utánajárnak és vesznek magyar pálinkát, amivel az otthoni gazdaságot is segítem.

A Dead City c. számban Seattle-ről énekelsz? Mikről szólnak amúgy a szövegek?

Azt mondanám, hogy az általam ismert Amerika egyik arcáról van szó. Ez csak egy oldala a dolognak. Amerikát nem lehet ennek alapján általánosítani. Voltak annak idején otthon Magyarországon is hasonló gondolataim, de ebben a dalban úgy éreztem, jól eltaláltam az érzést. Ez főleg azért jött így ki talán, mert itt legtöbbször magamra voltam utalva az elmúlt több, mint 10 évben és mások sokszor kihasználták ezt. De leszögezném újra, hogy ez csak egy bizonyos oldalt mutat meg. Ha annyira sok gondom lenne ezzel, akkor már nem lennék az USA-ban, azt elhíheted. Szóval igen. Mondhatnám azt, hogy Seattle-ről szól a dal.

Klipet készítenek valamelyik számhoz?

Múlt évben elkezdtünk dolgozni a Hey Ho klipjen, de néhány új dolog közbe jött. Két dalt újra fel kellett vennünk az év végén, két válogatáshoz, így majd most fejezzük be a videót, ha semmi nem jön közbe.

Milyen zenét hallgatsz mostanában? Követed a magyar könnyűzenei életet? Magyar kedvencek?

Őszintén? Ugyanazt, amit mindig is hallgattam, néhány újabb csapattal együtt. Dag Nasty, Pegboy, G.B.H., Naked Raygun a régiek közül. Újak most nem jutnak eszembe. Nem nagyon merültem bele az otthoni zenei világba sem az elmúlt időszakban, de pár csapat nagyon nagyon tetszett. A Silver Shine mindenképp az egyik kedves hallgatnivalóm.

Milyen bandákat ajánlanál az ottani undergroundból?

The Generators, Big John Bates, Dreadful Children, Ducky Boys, Dragstrip Riot, Flatfoot 56, The Hollow Points, Deadones USA, The Briggs, The PissDunks.

2011-es tervek, turnék, koncertek?

Turnédátumok nicsenek, de néhány rövidebb utat tervezünk a testvérzenekarunkkal, a The Generators-al a nyugati parton. San Francisco, Seattle, Los Angeles, Portland. Európai útról is gondolkodunk (már régóta), de ha komolyabb turnét akarunk az hosszadalmas előkészületeket kíván.

Bármilyen fontos még?

Márciusban jön ki egy bakelit kislemez, amin a Sledgeback mellett GG Allin és MDC lesz hallható. A Pig Records nyárra tervezi kiadni a hamarosan érkező elektronikus játék, a Zombie Mosh soundtrack-jét, amihez a Sledgeback írta a címadó dalt. Itt ugyancsak jó csapatok közé tettek be minket, mint például a Dreadful Children vagy a Demoni. Remélem hamarosan találkozunk, minden jót az otthoniaknak!

Hajós

www.sledgeback.com

www.myspace.com/sledgeback

Rockerek.hu

A magyar rocker-ek portálja

5. éves születésnap buli

ANKLA

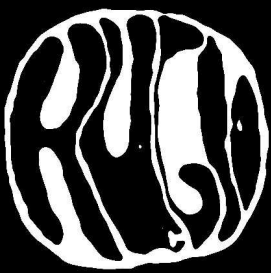
AURORA

ALCOHA

ARMADA

HANT ZINFIELD

MONO CEROME

2011.03.25. CLUB 202

Születésnap Turné:

Március 18. Kecskemét

Március 26. Győr

Április 9. Kazincbarcika

Április 16. Veszprém

Május 13. Komárom

Május 14. Sopron

III. MŰSZAK

T
A
T
T
O

NODI

A
I
R
B
R
U
S

nodysfx@gmail.com
0630/207-6678

ROCKVILAG.HU
ONLINE ROCKRADIO & ROCKMAGAZIN

Belépő 2400 Ft

Hajándék Alcohol CD

HOLLYWOOD UNDEAD

A Los Angeles-i Hollywood Undead lendületes rap, hip hop és nu-metal elemekből építkező crossover muzsikával robbant be a köztudatba. 2008-as bemutatkozó albumuk megjelenését követően rengetegen rákattantak a partyképes maszkos csapatra a tengerentúlon. Errefelé még kevesen ismerik őket, talán az új album, az ebben a hónapban megjelenő American Tragedy nyomán többen felfigyelnek rájuk. Az egyik vokalista, Johnny 3 Tears foglalta össze a zenekar körüli tudnivalókat.

Mondanál pár szót az új lemezről?

Az American Tragedy sokkal kiforrottabb. Tudod, legalább négy éve írtuk azokat a dalokat, melyek felkerültek az első lemezre. Ott teljesen más volt a helyzet. Ez a lemez egy picit súlyosabb. Már mindannyian nagyon várjuk, hogy kijöjjön egy zsrúj lemezünk. Érdemes lesz megvenni, az biztos. Vagy illegálisan letölteni, tökmindegy. A lemezkiadásból nem fogunk meggazdagodni, az biztos. Töltsd le vagy vedd meg, csinálj amit akarsz! Na jó, csak viccelek! Kérlek, felejtsd el az illegális letöltést, komolyan!

Azt mondtad, hogy az új album súlyosabb lesz. Hogy értetted?

Sokkal több rock-elemet tartalmaz, sokkal sötétebb, mint az előző lemezeink. Ez jött ki belőlünk, ilyen időket élünk mostanában. Amikor írod a témákat a lemezhez, nyilván egy csomó dolog hat rád, ami körülötted történik. Velünk sem volt ez másként. Elég nehéz egy happy-lemezt összehozni, mikor például az USA-ban a munkanélküliségi ráta 14%-os.

Innen jött az American Tragedy lemezcím is?

Igazából inkább egy személyes dolog inspirálta. Amikor az ember felnő, akkor teletömik a fejét különböző nagy szólamokkal, meg ideálokkal, amerikai álmok, satöbbi, aztán egyre idősebb lesz és rájön, hogy az álmok, amiket kergetett hamisak, legalábbis semmi sem az, aminek látszik. A gondolati folyamatról szól, ahogyan mi emberek alapjaiban átértékeljük mindezt, a tragédia pedig az, hogy a mindenhol sugárzott amerikai álmok képe egyszerűen kikopott a hétköznapiakból.

Mit szölk az Egyesült Államok jelenlegi helyzetéhez?

Természetesen minket is befolyásol mindaz, ami itt történik, úgy mint bárki mást. Például az embereknek már nincs pénze arra sem, hogy eljőjenek a koncertekre. Ez a helyzet engem is érint. Ha megkérdezem egy sráctól a dedikáláson, hogy jön-e az esti bulira, azt fogja válaszolni, hogy nem, mert nincs pénze. Ez azért elég életszerű. És elég nagy szopás, haver! Tényleg. A srácoknak nincs lóvéja, hogy elmenjenek a koncertekre. És itt nem arról van szó, hogy ezzel én is kevesebbet keresek. Ha meg akartam nézni egy bandát, nekem is ezt kellett mérlegelnem. Van-e zsém a koncertre, vagy sem? Ez azért elég nagy szopás. Mindenki szív mostanában, de én egyike vagyok azoknak, akik hiszik, hogy az egész helyzet

jobbra fordul. Optimistán állok az egészhez. Mert a sok szar ellenére mindenki küzd és teszi a dolgát, véleményem szerint ez az, ami megkülönbözteti az amerikaiakat, ezért jó amerikaiak lenni.

Beszélgünk egy keveset a maszkokról is, amiket viseltek.

Na, ez egy kicsit bonyolultabb dolog. Az új lemezhez új maszkokat is készítettünk. Lényegében teljesen újragondoltuk a designt. Ezekben már apró LED-ek is vannak, tehát fénylenek, villognak, akár a színpad széléről, távirányítással is lehet őket szabályozni, ki-be kapcsolgatni, villogtatni, satöbbi, szóval tényleg tök faszák. Ahogy ez a lemez is különbözik az előzőtől, úgy a zenekari látványt is igyekeztük megváltoztatni, amennyire csak tudtuk.

Saját magatok tervezitek a maszkokat, vagy erre is van egy emberetek?

Mindenki saját maga tervezi a maszkját. Sokkal személyesebb így. De igazából a látvány a lényeg, a vizuális jelenlét a színpadon. Őszintébb, ha mi tervezzük a saját maszkjainkat, nem valami tervező kreálmányait vesszük magunkra. Remélem mindenki levágja miről szól ez az egész.

Az első single-ről (Hear It Now) mit kell tudnunk?

Ez teljesen különbözik minden daltól, amit korábban írtunk. Nem rólunk szól, hanem a körülöttünk lévő emberekről, arról, hogy ők miként mentek át. A dalszerzők általában a saját nézőpontjukból fogalmazzák meg a gondolataikat, mi viszont a többi ember nézőpontjából kiindulva fogalmaztuk meg az ő problémáikat

Hogyan írnád le a Hollywood Undead zenéjét?

Nincs előregyártott válaszom erre. Az elképzelésünk az volt, hogy ne erőltessük bele magunkat egyetlen olyan skatulyába, hogy mi egy „alt-rock” banda, vagy „indie zenekar” vagy „rap csapat” vagyunk, érted. Minden olyan zenei stílust be akartunk emelni a Hollywood Undead repertoárjába, amit mi szeretünk. Mindenki szereti a rapet, meg a rockzenét, hát miért ne találkozhatnának ezek a stílusok valahol közepén. Ez volt az eredeti koncepció. Egyébként túl egyszerű lenne a képlet, de úgy hiszem, hogy a közönségünk tudja, hogy a Hollywood Undead-ben van valami megfoghatatlanul különleges dolog. Ezt nem az elbizakodottság mondatja velem, de ha néha kívülről tekintem magunkat, a zenekart, akkor azt kell mondanom, hogy ember, ez kurvajó. Ez volt a fő cél, amit teljesítettünk, nem akartuk, hogy beleerőltesse minket bármilyen kategóriába. Függetlenül attól, hogy tetszik-e vagy sem, a Hollywood Undead egy totálisan új szintet visz a palettára.

Milyen terveitek vannak 2011-re?

Az album megjelenése után nekiállunk turnézni. Lesz egy pár hónapos amerikai kör, aztán nyárra átmegyünk Európába. Turnézunk, dolgozunk orrvérséig, annak érdekében, hogy a Hollywood Undead nevének még szélesebb körben megismertethessük a közönséggel. Meg a számláinkat is fizetni kell, tesó!

(Az interjút Groovey készítette a Hollywood Music Magazine részére (<http://hollywoodmusicmagazine.com>) Az interjú közzétételét Steve Bartolone engedélyezte. Fordította: -bt-)

www.hollywoodundead.com

www.myspace.com/hollywoodundead

Diszkográfia

2008 Swan Songs

2009 Desperate Measures

2010 American Tragedy

Káderfeszt

punk rock zenei portál

2011/03/19 DÜRER KERT
TAVASZKÖSZÖNTŐ KÁDERFESZT

Macskanadrág

ROMÁNOK
(RAMONES TRIBUTE)

BELÉPŐ: 1000.-

III. MŰSZAK

kaderfeszt.hu
szervezes@kaderfeszt.hu
myspace.com/iii.muszak

Egyik legnépszerűbb portálunk hamarosan jubileumhoz érkezik, amit egy nagyszabású turnéval ünnepelnek. A Rockerek.hu alapító k-soft, azaz Képiró Sándor válaszolt a kérdéseimre.

A Rockerek.hu idén 5 éves, ilyenkor érdemes egy kicsit visszatekinteni, kérlek foglalj össze az elmúlt éveket pár mondatban. Mik voltak a legjelentősebb események, állomások? Annak idején hogyan álltatok össze?

Talán azzal kezdeném, hogy portálunknak volt előzménye is. Annak idején, úgy 2000-től létezett egy #rockerek szoba a Trefort Chat keretein belül. Nos itt én elég sokat lógtam, no meg a későbbi időszakban vezettem is. Először ennek a szobának foglaltam le a domain-t, majd egy hirtelen felbuzdulást követően 2006 februárjában úgy döntöttem, hogy jobban kihasználom és egy hírportált hozok létre rajta. Első regisztrált tagjaink az előbb említett chat-szoba törzsközösségéből kerültek ki. Mivel ez a csapat elég aktív volt, így meredek tempóban emelkedett a látogatóink száma. Az év végére már párezer főnél jártunk. Szép lassan egyre több funkciót aktiváltunk, ami kiváltotta a közösség szimpátiáját. Szabadon szerkeszthető profilok, hozzászólások, privát üzenet, zenekari profilok és persze a szavazás. Megemlíteném itt cselik kollégámat, akinek ebben nagy szerepe volt. 2008 körülre átvettük a vezetést a Metal Top 100-on, amit azóta is tartunk. Mostanra elmondhatjuk, az ország stabilan vezető hír- és közösségi portáljává váltunk ezen a szintéren, majdnem 32.000 regisztrált taggal!

Mi változott mostanra, kik alkotják ma a stábot, hogyan működik az oldal?

A kezdeti apró hírportálból mára a leglátogatottabb rockzenei közösségi oldal alakult ki. Ami nem változott, az a nonprofit hozzáállás. Nem az anyagi haszon, hanem a rock'n'roll szeretete visz előre minket. Sajnos ez azzal jár, hogy nem mindig könnyű így. Saját magam szinte éjt-nappallá téve foglalkozom a portállal és a saját cégemre is alig marad így időm. Sokszor a megélhetés is nehézkes. Kollégáink többi tagjai hétköznapi munkáik mellett vesznek részt a portál szerkesztésében. Nem tudom felsorolni mindegyiküket, mivel elég sok külsős segíti munkánkat, de kiemelném a két legrégebben csatlakozott munkatársunkat. Szappanos Zoltánt (Szapy) és Csalikovics Dánielt (cselik), a többieket megtalálhatjátok impresszumunkban.

Milyen az oldal látogatottsága, hányan böngészik a Rockerek.hu-t egy átlagos napon?

Ahogy előbb említettem, a hasonszórú oldalak mellett minket olvasnak legtöbben. A majdnem 32.000 tag mellett rengeteg az idetévedő vagy akár rendszeresen idelátogató is. Körülbelül napi 10.000 különböző IP címről kapunk találatot, de ezek nagy része hosszú időn át böngésszi lapjainkat. Portállakóink közül sokan akár napi 5-

6 órát is fent van, némelyik hardcore látogató egész nap. **Folyamatosan szerveztek találkozót, koncerteket, kirándulásokat, tábort stb. Meséj ezekről kérlek!**

Alapvetően már a chat-es korszakban is rendszeresen tartottunk összejöveteleket, de a portál indulását és főleg a látogatottság drasztikus emelkedését követően mégjobban megnőtt az igény rá! Előbb a már hagyományosnak nevezhető jános-hegyi találkozóinkat indítottuk be, majd egyre több klubbulit szerveztünk. 2008-ban tartottuk első táborunkat Zebegényben, ezt követte a 2009-es balsai majd a tavalyi melyet a RockVilággal közösen rendeztünk Szigetszentmiklóson.

A jubileumot egy egész turnéval ünneplitek, neves zenekarokkal, a pesti állomás pedig a Club 202-ben lesz márciusban. Kik lépnek fel, mely városokba jut el a turné?

Igen. Úgy döntöttünk, hogy az ötödik születésnap egy olyan jelentős alkalom, melyet illik méltóan megünnepelni! Előbb csak egy hatalmas buliban gondolkodtunk a fővárosi Club 202-ben (volt Wigwam), de aztán Tóth Sándor koncertszervezőnkkel azt találtuk ki, hogy miért is ne lehetne egy egész turné? Így született meg az Öt Éves a Rockerek.hu Születésnapi Turné. Most egy felsorolás következik. Március 18-án Kecskemétre (Rózsaszín Pibull, Alcohol, stb.), 26-án Győrbe (Rózsaszín Pibull, Alcohol, stb.), április 4-én Kazincbarcikára (Nevergreen, Alcohol, stb.), 16-án Veszprémbe (Rózsaszín Pibull, Alcohol, stb.), május 13-án Komáromba (Akela, Rózsaszín Pibull, Alcohol, stb.), 14-én Sopronba (Akela, Alcohol, stb.), 21-én Békéscsabára (Depresszió, Alcohol, stb.) jut el a turné. Külön részletezném a március 25-i Club 202-es születésnapi rendezvényt. Itt egy komoly fesztiválszerű buliban vehetnek részt a látogatók, ahol délután 18.00-tól hajnal 2.30-ig összesen 9 zenekar lép fel, élő zenével szórakoztatva az egybegyűlteket! Különleges meglepetésekkel is fűszerezzük a programot! Fellépők: Akela, Aurora, Alcohol, Hant, Zinfield, Mono Chrome, stb. Mindenkit szeretettel várunk!

Bármilyen fontos még?

Persze. Aki még nincs regisztrálva nálunk, az tegye meg gyorsan. Aki meg már régi tagunk az járjon fel manapság rendszeresen, mert nemsokára rengeteg új dologgal szembesülhetnek az oldalon! De ez legyen meglepetés! Mindörökké rock'n'roll!

Hajós

www.rockerek.hu

A KYUSS FENN VAN!

NEGATIVE ART
Prod.

SZEREZD MEG A KONCERTJEGYET!

A III. MŰSZAK IS!

facebook

Kell az ingyenjegy? A teendőd a következők:

1. Felkeresed a Fészbukon a III. MŰSZAK oldalát... és lájkolod!
2. Rákeresel a KYUSS LIVES! koncertre a bejegyzések között... és lájkolod!
3. Még mindig a Fészbukon vagy!
Ellátogatsz a NEGATIVE ART oldalára is...és lájkolod!

Ennyire egyszerű!

facebook.com/iii.muszak
negativeart.hu

EVOLÚCIÓ AEROSMITH

A hetvenes évek legfontosabb arénarock csapata, a nyolcvanas évek nagy visszatérője és a kilencvenes évtized trendformálója, a kétezres évek visszafogott jelenlétét követően 2011-ben remélhetőleg egy új albummal tér vissza, így mi is elérkezettnek láttuk az időt arra, hogy végigvágassunk az Aerosmith hullámhegyekkel - és völgyekkel - tarkított karrierjén. Elővettük és megpörgettük a tíz legfontosabb 'smith lemezt, hogy ne csak Bruce Willis, Ben Affleck, Liv Tyler, a narancssárga szakfanderek meg az I Don't Want To Miss A Thing jusson eszedbe az Aerosmith nevének hallatán.

AEROSMITH 1973

Már az első albumra összejött a klasszikus felállítás, a centrumban az excentrikus Steven Tyler-el (vokál) és a zárkózott Joe Perry-vel (gitár), akik dalszerzőként és gyakorló drogfogyasztóként egyaránt kiegészítették

egymást. A második vonalban egy olyan becsületes iparost találunk, mint Brad Whitford (gitár), aki árnyékként a háttérbe húzódik immár negyven éve, de a hiánya egyből feltűnne, mert alapjaiban határozza meg az Aerosmith-hangzást. Tom Hamilton (bass) és Joey Kramer (dob) megbízhatóan hozzák az alapot, az egyik legjobb ritmusszekció a világon. Ez az öt ember alkotja az Aerosmith-t, akik új lökést adtak a rockzenének a hetvenes években és irányt mutattak a nyolcvanas-kilencvenesekben. Az első lemezen zömmel Tyler szerzeményei szerepelnek, de már itt is egyértelműen utat tör magának az a hangzás, melynek köszönhetően kiemelkedtek az átlagból. A másik komponens a Tyler/Perry-duó dalszerző zsenije, de erről még korai lenne itt nyilatkozni, mert a korongon egyetlen közös szerzeményük szerepel - mely a legelső is egyben - az egyszerű, de hatásos riffre épülő Movin' Out. Ki kell emelni az egyik legnagyobb Aerosmith-slágert, a Dream On-t, melyet néhány éve Eminem is meggyalázott, nos az is ezen a lemezen szerepelt először. A megjelenés idejében még csak egy volt a többi szám közül, a későbbi újrakiadásnál azonban már több figyelmet szenteltek neki és véglegesen beépült az Aerosmith Top 10-be. A setlist.fm szerint már 1094-szer hangzott fel koncerten mostanáig. Az öngyújtó lángja megvilágít még egy

kortalan klasszikust ezen a lemezen: ez a Mama Kin, amit a Guns N' Roses is feldolgozott a Live! Like a Suicide! EP-n. A szöveg lényegében megfejthetetlen, spirituális ömlengés a marihuánafogyasztásra vonatkozó utalással, szóval egyértelmű, hogy a tudatmódosító szerek már itt is bejátszottak, de mutassanak nekem bárkit a hetvenes évekből, aki nem élt ilyesmivel akkoriban.

-bt-

TOYS IN THE ATTIC 1975

Ha drog-szempontról kellene felosztanom az Aerosmith karrierjét, akkor három szakaszt jelölnék meg: 1. amikor még drogoztak és jó lemezeket készítettek, 2. amikor még drogoztak, de már nem készítettek jó lemezeket, 3. amikor

már nem drogoztak, de ismét jó lemezeket készítettek. A Toys In The Attic az első korszak csúcsát jelenti – hozzám mindig is közelebb állt, mint a Rocks (de alább az is kiderül, hogy sokaknak a Rocks az isten) vagy bármelyik korai lemez. A címadó nóta, a Sweet Emotion és a Walk This Way riffjei mára klasszikussá váltak, 1975 óta vagy még 10 különböző Aerosmith válogatás- és koncertlemezen jelentek meg. Ráadásul az első két lemez semmitmondó, béna borítója után, a Toys csomagolása végre korrekt lett, elsőként megjelenítve a ma is ismert szárnyas logó szárny nélküli verzióját. A Toys In The Attic kapcsán igazságtalanság lenne csak a slágerekről beszélni, a blues-os Uncle Salty, Adam's Apple, a húzós Round And Round, a ballada You See Me Crying vagy a fúvósokkal, zongorával megtámogatott bugi Big Ten Inch Record (az egyetlen feldolgozás a lemezen), éppúgy seggbe rúg ezen a ma is frissnek ható anyagon. Az első két lemezhez képest végre sikerült egy kerek egészet gyúrniuk. Beszerzés erősen ajánlott!

Hajós

ROCKS 1976

Na, ez a lemez tényleg odabasz. Igazi hetvenes évekbeli klasszikus, ami rövid időn belül elképzelhetetlen magasságokba röpitette a zenekart. Olyan lelkes rajongói vannak a korongnak, mint Slash, aki egy ideig egy útszéli kocsmazenekarban, a Guns N' Roses-ban gitározgatott mielőtt még a világhír megérintette, de az olyan senkiháziak emlékeztében is kitörölhetetlen nyomot hagyott, mint Kurt Cobain, a Metallica vagy a Mötley Crüe

tagjai. A drogfogyasztást ebben az időben már életformaként kezelte a zenekar, de ekkor mindez még nem ment a kreativitás rovására, épp ellenkezőleg, a zenekar pályafutásának egyik legfontosabb lemezét

vették szalagra. Nem is tudnék belekötni, egyszerűen tökéletes, mestermunka. Ha valakivel meg kellene ismertetnem a 'smith-t, biztos, hogy a Rocks-hoz nyúlnék. A lemezen Whitford (Last Child) és Hamilton (Sick As A Dog) dalszerzőként is leteszi a névjegyt. A nyitó Back In The Saddle feszültsége és intenzitása már egyértelművé teszi, hogy nem egy délutáni babazsúr aláfestőzenéjét halljuk az elkövetkező fél órában. A Last Child egy remek darab, klasszikus rhytm and blues téma az Aerosmith modorában elővezetve. Tyler a legjobb formáját hozza ebben a számban. Hátborzongató. Hasonló elgondolás mentén született a Get The Lead Out is. A Rats In The Cellar lényegében a Toys In The Attic ellenpárja, a rockstár-életmód árnyoldalairól lebbenti fel a fátylat. A Combination-ben Joe Perry pillanatai érkeznek el, ő adja a vokált, a lendület továbbra is töretlen. A Sick As A Dog-ban Tom Hamilton debütál a gitáron, klasszikus Aerosmith-darab ez is, bár a koncertprogramból gyorsan kikopott. A Nobody's Fault egy újabb csúcspont, amit nehéz überelni. A Back In The Saddle mellett a legerősebb dal a lemezen. Feldolgozta a Testament, az LA Guns, a System Of A Down és Vince Neil is. Ami a Toys-on a You See Me Crying, azt ezen a lemezen Tyler üzembiztosan leszállított zongorás darabja, a Home Tonight képviseli. Az utolsó hangokkal véget is ér a varázs.

-bt-

DRAW THE LINE

1977

Ez a lemez már korántsem könnyelhetett el akkora kritikai és közönségsikert, mint elődje, bár a címadó nótát a mai napig előveszik a koncerteken. A lemezborító karikatúráját imádom,

ráadásul ekkoriban jelenik meg először a mindenki által ismert klasszikus Aerosmith logó. A lemezt elég nehéz volt összehozni, mert addigra a zenekar teljesen

kettészakadt. Egy New York melletti többhektáros kastélyban zajlottak a próbák és a felvételek, az egész hangulat egy véget nem érő partyra hajazott. Steven és Joe a „Toxic Twins” egész nap anyagoztak, míg a többiek a zenélés mellett egy kicsit visszafogottabban, de ugyanezt művelték, náluk csak a gyorsító játszott. A felvételek érdemi zenekari munka nélkül, nagyon lassan haladtak. Joe Perry visszaemlékezése szerint a lemezt lényegében összecapták, azért utólag visszahallgatva akadt néhány kiemelkedő pillanata. Az egyik a Bright Light Fright, amit melleleg épp Perry énekel, szándékoltan a Sex Pistols hatását tükrözi. Majdnem lemaradt a lemezről, de mivel elég kevés anyagot vettek fel a sessionök alkalmával, ezért szerencsére bekerült a kalapba ez is. A másik kiemelkedő téma a Kings And Queens, amelyben Whitford játszotta fel az összes gitárrészt, mert Perry aznap, mikor felvették a számot inkább a szobájában pihent. Ezzel a lemezzel indult meg az Aerosmith mélyrepülése, mely meg sem állt a Done With Mirrors lemezig.

-bt-

PERMANENT VACATION

1987

A Permanent Vacation viszont a zenekar új korszakát nyitotta meg. A srácok végleg leszámoltak a drogokkal, a zenéjükben pedig új perspektívák nyíltak meg. Ezeket a távlatokat az album producere Bruce

Fairbairn nyitotta meg, aki egy teljesen új és izgalmas hangzást kreált az Aerosmith-nek. Az együttműködésük, mely a következő két albumra is kiterjedt, visszarepítette a csapatot a csúcsra. A Tyler/Perry dalszerző páros korábban sem volt különösen termékeny, ez a lemezanyag is elég nehezen állt össze. A Geffen kiadó fejesei emiatt úgy döntöttek, hogy külső dalszerzőket szerződtetnek a srácok mellé, hogy gördülékenyen haladjon a munka. Ennek eredményeként megszületett a Dude (Looks Like A Lady) ami a női ruhákban fellépő Mötley Crüe zenekarra utal, állítólag az ő szavajárásuk volt a „Dude!” (kb. haver). Aztán ott van még a Rag Doll, amit mindenki ismer meg az Angel, ami tulajdonképpen az újkori Aerosmith balladák első képviselője. A kész nyersanyagon Fairbairn még varázsolt egy kicsit, felturbózta különböző érdekes hanghatásokkal, mint a fehér bálnák párizsi éneke (a Heart's Done Time elején hallható), kezébe vette a hangszerelést, végeredményként pedig megkreálta azt az Aerosmith-hangzást, ami máig jellemző a zenekarra. Az elsőként említett három dal

lényegében elvitte a hátán az egész albumot, köszönhetően a masszív MTV-s jelenlétnek. Hölgyeim és uraim, ekkor már a videoklipek adják el a lemezeket, úgy bizony!

-bt-

PUMP 1989

Az Aerosmith komoly szintet ugrott a Permanent Vacation-el, de ezt a Pump-al bőven túl is szárnyalta. A sikerrecept nem változott, józan életmód - addigra már Tom Hamilton is sikerült lehozni fűről -, külső dalszerzők és Bruce

Fairbairn. A dalok, ha lehet még jobbak, mint a megelőző lemezen, érezni lehet, hogy továbbra is óriási a bizonyítási vágy a csapatban. A Permanent Vacation nem egyszeri csoda volt, ez mostanra nyilvánvalóvá vált. Az MTV megint besegített a promócióba, az album legnagyobb slágere a Janie's Got A Gun klipjét szanaszét játszották, ami meg is hozta a csapat első Grammy díját. A klip kurva hangulatos, David Fincher rendezte egyébként, aki ugyanebben a minőségében a Hetediket, a Harcosok Klubját meg az új Facebook-filmet jegyzi még. A balladás vonalat a What It Takes erősíti, de az olyan adrenalinbombák határozzák meg az anyag arculatát, mint a Young Lust, a F.I.N. E. (Fucked Up Insecure Neurotic and Emotional), a Love In An Elevator vagy az Other Side, ez utóbbi miatt még plágiumgyanúba is keveredtek a srácok. Egy dalszerző cég, aki hatvanas évekbeli sztároknak szállította a slágereket, bekóstolta őket mondván, hogy Tylerék lenyúlták a dalukat. A vége az lett, hogy őket is feltüntették a lemezborítón a szám szerzői között, így osztozhattak a jogdíjakon. Meghallgattam a hivatkozott számot, a hasonlóság kimutatható, de nem hiszem, hogy szándékos plágiumról lenne szó. A rock n' rollban már rég nem lehet újat hozni, ezt tudomásul kell vennünk. Az anyag érdemeit ez persze egyáltalán nem kisebbíti. Mindent egybevetve, ha a hetvenes évek Aerosmith lemeze a Rocks, a nyolcvanasoké a Pump, ez egyértelmű.

-bt-

GET A GRIP 1993

Haladunk tovább a kitaposott úton. Ez a lemez is nagyon egyben van és nagyon rock n' roll. Lehet nyafogni a balladák burjánzása miatt, de azt tudomásul kell venni,

hogy a Cryin', az Amazing meg a Crazy miatt sikerült megismételni a Pump elképesztő sikerét. Természetesen a hathatós MTV-s támogatás és a klipek emelték olyan magasra ezt az egyébként kiváló lemezt. Hét

dalszerzővel dolgozott együtt a csapat, de olyan arcok is csatlakoztak a közös zenéléshez mint Don Henley (Eagles) vagy Lenny Kravitz. Tizenöt év után Joe Perry ismét énekel egy Aerosmith lemezen, ezt csak az érdekesség kedvéért érdemes megjegyezni. A kapcsolódó statisztikákhoz hozzátartozik az a két Grammy-díj is, amit ezért a lemezért behúztak a srácok. A számokhoz készült videókban debütált Alicia Silverstone, aki egy egész felnövekvő tinédzser generációt szegezett a képernyők elé. De az is emlékezetes lehet, mikor Joe Perry gitározva az utolsó pillanatban lép el a száguldó vonat előtt. A Get A Grip turné keretében kétszer is járt nálunk a zenekar, az első körben a Mr. Big-el másodsorra az Extreme-el, mindketten bostoni csapatok, akárcsak a 'smith. '94-ben, a második bulin én is ott voltam, egy ereje teljében játszó zenekart láthattam, ami első koncertélménynek sem volt utolsó.

-bt-

NINE LIVES 1997

Öt évet kellett várni az új lemezre, mely már a régi – új kiadónál, a Sony Columbiánál jelent meg. A számok jók, de korántsem olyan egységes az összkép, mint a megelőző három album esetében - nem áll össze komplett

egésszé. Három-négy olyan számot tudok mondani, ami megfelel az ízlésemnek és az elvárásaimnak, a többi lényegében töltelék. Nem rosszak azok sem, de képtelen lennék rájuk odafigyelni. Az egésznek olyan a hangulata, mintha egy tehetséges zenekar Aerosmith számokat tolna, de válogatás nélkül. A helyzet az, hogy a professzionális dalszerzők annyira rátelepedtek a lemezre, hogy nem sikerült önálló arculatot kölcsönözni neki. Az egyéni teljesítmények előtérbe helyezéséről volt szó, nem pedig csapatmunkáról, ennek esett áldozatául ez a lemez. Ötlettelen ötletthalmaz, így lehet még jellemezni. Mintha mozaikokból rakták volna össze. Az

inspiráló közös munka hiánya szembetűnő, semmi nem volt, ami összetartotta volna a produkciót. Annak ellenére, hogy vannak kitűnő pillanatai, ez egy kevésbé jól sikerült lemez. Emellett fontos helye van az Aerosmith-életműben és bár eddig még nem sikerült igazán megszeretnem, lehet, hogy majd felnövök hozzá.

-bt-

JUST PUSH PLAY

2001

Minden negatívum, amit a Nine Lives-nál leírtam, sajnos megemlíthető a Just Push Play-el kapcsolatban is. A srácok nem igazán találják önmagukat. Joe Perry nyilatkozta tavaly, hogy ez a lemez sikerült a legkevésbé

az újkori Aerosmith korongok közül, mert a zenekari egység és kreativitás megbomlott abban az időben. Mindenki hozta a saját ötleteit, közös jammelésre egyszer sem került sor, pedig a csapat ereje igazából ebben van. Egy steril stúdiókörülmények között összerakott műanyag produktumról van szó, amit jól jellemez a lemezborítón megjelenített Marilyn Monroe-ról mintázott robotnő. Sokkal jobban sikerült, mint a Nine Lives, abszolút hallgatható, bármelyik hasonló zenekarnál a seggemet verném a földhöz egy ilyen anyag hallatán, de az Aerosmith ennél jóval többet tud.

-bt-

HONKIN' ON BOBO

2004

Két kvázi fiaskó után logikus volt, hogy a megtisztulás folyamatának keretében a zenekar valamiképpen visszatér a gyökereihez. Nem is jöhetett szóba más, mint egy feldolgozáslemez, elfeledett hatvanas

évekbeli blues klasszikusokkal. Valódi örömenélést tartalmaz a korong, a zenekar új élettel töltötte meg a régi, poros blues-sztenderdeket. Reaktiválták Jack Douglast is, aki a hetvenes évek legfontosabb Aerosmith anyagainak volt a producere. Nem is blues-lemezként definiálnám a Honkin' On Bobo-t, mert ez egy vérbeli, dögös rockalbum,

csordultig telve vérbő szexualitással. Mocskos, polírozatlan hangzás jellemzi, ami a 'smith legjobb pillanataira emlékeztet. Egyetlen saját számot tartalmaz a korong (The Grind) ami jól illeszkedik a lemez hangulatához. Egyedül a lemezborítóba lehet belekötni, a tipográfia egyszerűen botrányos, de a belbecs feledteti a CD kézbevétele követő vizuális sokkot. A lemez mindenhol pozitív kritikákat kapott és talán megelőlegezhető, hogy Amerika legnagyobb rock n' roll zenekara a következő stúdiólemezzel már nem fog hibázni.

-bt-

www.aerosmith.com

www.myspace.com/aerosmith

Aerosmith diszkográfia

Sorlemezek

1973 Aerosmith
1974 Get Your Wings
1975 Toys In The Attic
1976 Rocks
1977 Draw The Line
1979 Night In The Ruts
1982 Rock In A Hard Place
1985 Done With Mirrors
1987 Permanent Vacation
1989 Pump
1993 Get A Grip
1997 Nine Lives
2001 Just Push Play
2004 Honkin' On Bobo

Koncertlemezek

1978 Live! Bootleg
1986 Cassics Live!
1987 Classics Live! II.
1998 A Little South Of Sanity
2005 Rockin' The Joint

Válogatások

1980 Greatest Hits
1988 Gems
1991 Pandora's Box
1994 Big Ones
1994 Pandora's Toys
2001 Young Lust: The Aerosmith Antology
2002 O, Yeah! Ultimate Aerosmith Hits
2006 Devil's Got A New Disguise

NO.7. // 2010. MÁJUS => 1000

Ebben a hónapban a NO.7. érkezett az ezredik letöltéshez! Mindenkinek köszönjük!!!

www.myspace.com/iii.muszak

WROONGGI - FRIDAY SESSION DEMO

80-as évek hardcore/punk Szombathelyről. A Brain Records első kiadványa. A cd-ből 17 limitált példány is készült, ami abban különbözött a többitől, hogy más nyomást kapott a korong. A limitált lemezek már elfogytak, de a simából még mindig rendelhetsz tőlünk.

700 HUF + Posta

POSITIVE MIND - FELKIALT A JELEN

Queens' City Old-School Hardcore!!! A veszprémi srácok első EP-je, amit már stúdióban rögzítettek, 7 szám 10 perc.

700 HUF + Posta

LEVEL UP! / CAN'T BREAK ME DEMO SPLIT

A békés és a veszprémi srácok első közös demoja 3-3 számmal.

500 HUF + Posta

BRAINRECORDZ.BLOGSPOT.COM

E-MAIL: WANTBRAIN@GMAIL.COM

Ha léteznek olyan hazai punkzenekarok, akiket nem kell bemutatni a stílus kedvelőinek, akkor az Aurora kétségkívül közéjük tartozik. Az 1983-ban alakult győri banda közel három évtizede tartozik a punk élvonalába, túlélte mindent és mindenkit, sosem akart végleg leállni. Az elmúlt időszakról, a készülő lemezről, a nem létező legendákról, és a közönség elismeréséről a II. Jégtörő Fesztiválon beszélgettünk Vivivel.

A legutóbbi nagylemezen már Norbi, a fiad püfölte a bőrt. Sokak szerint dobjátékának köszönhetően erőteljesebben szólalt meg az Aurora, a közönség pedig elfogadta Kistrórát. Ti hogyan érzitek, mennyire találta meg a helyét a zenekarban?

Nem volt nehéz az egymásra hangolódás. Egyrésztől roadként, technikusként régóta a zenekar közelében tevékenykedett, másrésztől meg helyben volt, így nekünk is kényelmesebb volt vele megírni a számokat, mint a Monorról ingázó Kiskovival, aki időközben újra elkezdett zenélni az AMD-vel is. Egyre nehezebb feladatnak tűnt összehangolni a próbákat, ezért megkérdeztük Norbit, volna-e kedve velünk zenélni. Szerencsére nem kellett különösebben győzködni, szíves örömet ült be a dobok mögé.

A Tűrészhatáron túl album kapcsán hideget-meleget egyaránt kaptatok. Leginkább a szövegek miatt érte támadás a zenekart. Más zenekarok esetében is előfordult, hogy félreértelmezték a szövegeket. Szerinted mennyire lehet félreérteni a ti szövegeiteket?

Mi mindig is egy társadalombíráló zenekar voltunk, ez nem változott az elmúlt évek alatt. Sosem köteleztük el magunkat egy párt irányába sem, nem zenéltünk pártrendezvényeken, nem akartunk egyik pártnak sem a szócsöve lenni. Ha éppen az egyiket kritizálom, abból egyenesen következik, hogy a másikat szeretem? Úgy érzem, ez az érvelés nem igazán állja meg a helyét, de persze nem kell velem egyetérteni.

Kevesebbet vagytok színpadon, mint régen. Mi ennek az oka?

Több időt szeretnénk magunkra fordítani. Dolgozunk közösen az új dalokon, de emellett mindenki teszi a saját dolgát. Mostanában sokat foglalkozom azokkal a régi nótákkal, amik villanygítárral nem úgy szólaltak meg, ahogy kellett volna. Most újra elővettem ezeket a számokat, és jó párat akusztikusra hangoltam. Régi vágyam, hogy ezek a dalok is megkapják a méltó verziójukat, amit anno a stúdióban nem sikerült megvalósítani.

Nincs olyan rórás, aki ne tudná, hogy az Aurora dalszövegei Pusztai Zoli tollából származnak, a dalszerzésről viszont keveset lehet tudni. Nálatok ki mennyire folyik bele a munkálatokba?

Az új dalok tekintetében lényegesen nagyobb teret kap az általam képviselt irányvonal, mint korábban. A zeneszerzés mellett néhány szövegötlettel is előálltam, egyiket-másikat talán még fel is használjuk. Nagyon el tudok merülni az alkotó munkában, most ez köt le a legjobban.

2001-2002 környékén többször játszottatok külföldön, mint mostanában, viszont Budapesten egyre többször vet horgonyt a 'Róra. Kevesebb felkérés érkezik külföldről, vagy jobban fekszik a hazai pálya?

Jelenleg nem motiválnak a külföldi lehetőségek. Hívnak minket ugyanúgy, mint régen, de tavaszig csak itthoni koncertet vállalunk be. Nem akarunk megélhetési zenészek lenni, akik mindenhova elmennek, ahova csak lehet. Most inkább a klubozás esik jól, ami mellett mindenki tud koncentrálni a saját dolgaira is.

Milyen terveitek vannak a jövőre nézve? Mikorra várható az új lemez?

Csak akkor szeretnénk kiadni valamit, ha szépen kiforrott, jól összerakott anyagot tudunk összehozni. Nem titok, 6-8 dallal már elkészültünk, jelenleg is folynak a tárgyalások a kiadással kapcsolatban, de a megjelenést illetően nehéz lenne bármit is mondani. Úgy tervezzük, hogy a következő sorlemez és az akusztikus album egyszerre jelenik meg.

Több mint 28 éve nyomjátok a punkot,...

...Te jó ég!

Rosszul számoltam?

Nem, csak nem tűnik ilyen hosszú időnek. Komolyan!

Mi az, amit úgy érzel Ti tettetek le az asztalra?

Metal meets Rock 'n Roll
a hónap legkeményebb bulija

A38 Hajó, 03. 14. (hétfő)
(ma nap munkaszüneti nap)

Watch My Dying

GORILLA

yellow spots

BLOODIEST

Kaput: 19:30 / Kezdés: 20:00
Belépő elővételben: 1300 Ft
helyszínen: 1600 Ft

ROCHELET **POWERGROUND**

Úttörők vagyunk, csak nincs rajtunk piros nyakkendő.

De még az iskolában hordtatok, nem?

Igen, kötelező jelleggel. Anno bevállaltuk ezt az úttörő szerepet, persze nem mi voltunk az egyedüli ilyen együttes. Volt olyan banda, aki teljesen leállt, volt olyan, aki feloszlott, de később újjáalakult, és volt olyan, aki nem állt le, mint például az Aurora.

Sosem merült fel benned, hogy felhagyj a zenéléssel?

Meg sem fordult a fejemben, hogy végleg szögbe akasszam a gitárt! Színpadon kell lenni, különben elfelejtene a rajongók. Nincs olyan, hogy legenda vagy, majd nagy népszerűséggel visszatérsz, és ott folytatod, ahol abbahagytad. Azok a bandák, akik hosszabb kihagyás után újra színpadra lépnek, sajnos már nem tudják úgy megmozgatni a közönséget, mint egy folyamatosan működő zenekar.

Több mint két évtized elteltével is kíváncsiak rátok az emberek. Legalábbis a koncertek látogatottsága ezt bizonyítja.

Igen, ez így van. Szerencsére életben tartottunk egy kisebb-nagyobb rajongóbázist. Minden sorlemeznél ránk kattant egy kisebb csoport, ami tovább duzzasztotta a meglévő táborunkat.

Ha visszagondolsz az elmúlt évekre, tudnál mondani egy olyan pillanatot, mikor azt mondtad magadnak, nem vitás, ezért megéri ennyi ideig zenélni?

Nehéz külön egy momentumot kiemelni, de mikor legutóbb lejöttünk a színpadról, mindnyájan átértük azt az érzést, hogy igen, ezért érdemes csinálni. Szép volt, jó volt, amikor tb ezer ember érezte jól magát egy-egy buli alkalmával, de kisebb tömegek előtt is átérezheti ugyanezt az ember. Nem múlik el koncert nélkül, hogy ne kapnánk előszóban, e-mailen vagy más módon pozitív visszajelzést, amik mindig adnak egy nagy löketet a zenekarnak. Úgy gondolom, ezért érdemes tovább csinálni a zenélést, amit egyébként is a legjobban szeretünk az életben.

Ferenczi

www.aurora.hu/

www.myspace.com/aurorapunk

Aurora diszkográfia

1988 1988

1989 Viszlát Iván

1992 Előre kurvák gengszterek

1993 Feltámadás

1994 Mindhalálig Punk

1995 Keserű cukor

1996 Nincs karácsony

1997 Illegális bál

1999 Balkán expressz

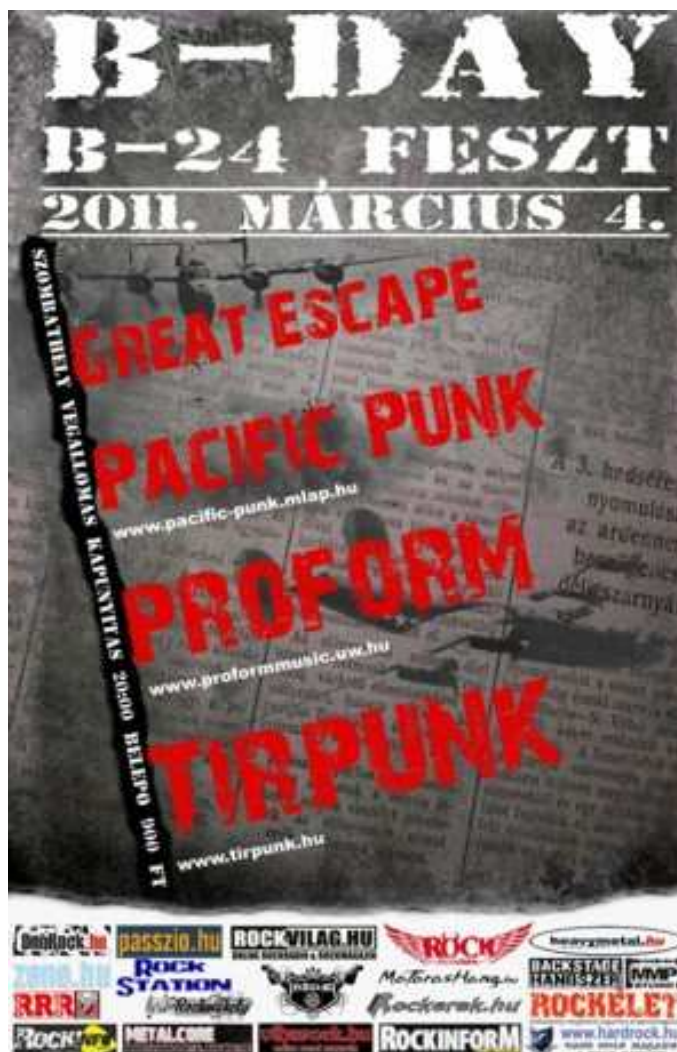
1999 Válogatás '83-'99

2001 Rúkensturcli in Kukenstrasse

2002 A rezervátum mélyén

2004 Meddig tart

2008 Túrészhatáron túl

2011/03/05

márciusi

pogófesztivál

C.A.F.B.

www.cafb.hu

UTOLSÓ ALKALOM

www.utolsoalkalom.hu

LOPUNK

www.lopunk.hu

FEGYELMEZŐ RÉSZLEG

www.fegyelmezo.hu

ERÓZIÓ

www.eroziozenekar.uw.hu

EGYSZEMÉLYES HADSEREG

www.hadsereg.punkportal.hu

PUNKIE

Belépő 800.-,

előzetes e-mail-es regisztrációval 600.-

(radayrockkupola@gmail.com)

Csapolt Arany Aszok 250.-!!! VBK (2/1) 270.-!!!

RÁDAY KUPOLA: Nagyvárad tér (Orczy út 1.)

Káderfeszt
punk rock zenei portál

III. MŰSZAK

GARAGE - ROCKABILLY - PSYCHOBILLY - ROCK'N'ROLL - PUNK

BURN CLOTHING

WWW.BURN-CLOTHING.COM

MYSTERY GANG

WWW.MYSTERYGANG.COM

HAMAROSAN
MARA
BOLTOKBAN IS!!!
BURNBURNBURN

2000-BE ÉRVE

Ezt a rovatot az Azok a boldog 90-es évek párjaként találtuk ki, egy évtizeddel későbből, azaz klasszikus lemezek a 2000-es évekből. Mostantól a két rovat vetésforgóban, számonként váltja majd egymást, mint annak idején a Fábry és a Friderikusz só az értélen.

ALVIN ÉS A MÓKUSOK AZ ÉLET SZAGA

Ha már 2000-be érve a rovat címe, akkor válasszunk ki egy lemezt kezdésként 2000-ből. Előre szólok, most bizony erőteljesen elfogult leszek. Az élet szaga az első punkrock lemez volt, amit életemben meghallgattam. 2001-et

írhattunk, ha jól emlékszem és unokatestvérem hallgatta, én meg valahogy odakeveredtem és meghallottam. Ez volt az a pont, ami elindított az úton, amin azóta is haladok, elvarázsolt, megérintett a punkrock. Szerintem hatalmas szerencse volt, hogy ezt hallottam először, ott és akkor ez volt a tökéletes lemez. Mit lemez, hol volt nekünk akkoriban CD-re pénzünk? Kazetta. Sok-sok év telt el azóta, unokatesóm réges régen eltávolodott a stílustól (bár a múltkor voltam nála és a Dookie eredeti CD-je volt pont az asztalán), én meg megismertem az Alvin összes lemezét előtte és utána is. Akkor természetes volt, hogy ez valami hatalmas élmény volt nekem, hiszen előtte csak a TV-ből, rádióból ömlő zenéket ismertem, némi underground rappel kiegészítve. Ez meg itt volt nagyon újnak, nyersen, ordítva, lázadva, ami egy 14 éves kisserácnak kellett. Ez tehát természetes volt. Ami nem az, hogy ez szerintem a mai napig is az Alvin legjobbja és a magyar punkrock történelem egyik legjobb lemeze. Pont arrafele járunk időben, amikor a zenekar elkezd népszerűsödni, kiemelkedik az undergroundból, egyre többen vannak a koncertjeiken. 6 évesek már, túl vannak öt lemezen, összeszoktak, megtanultak zenélni, egyedi a hangzásuk, de még elég fiatalok és pörgősek. A szövegek erősen társadalom- és rendszerkritikusak, hibátlan helyzetjelentést adva az akkori magyarországi helyzetről. Mivel kis hazánk mentalitása nem sokat változott, amit meg igen, azt is rossz irányba, ezekkel a mai napig nagyon könnyű azonosulni. Viszont sikerült a tökéletes egyensúlyt megtalálni rajta, kapnak a képmutató barátok (Barátaimnak szeretettel), előkerül Földünk embertelen kipusztítása (Ki menti meg?), de az akkoriban szinte szabálynak tekinthető barátnós (Amikor hülye vagy) és vicces szám (Jó éjszakát) se hiányozhat és akad egy

feldolgozás is (Égben írt szerelem), aminek az eredetijét talán már nagyon sokan nem is ismerik, ez mondjuk nem csoda, erősen felejthető darab. Persze a szövegek önmagukban nem fognának meg olyan erővel, hogy ennyire magával ragadjon a lemez. Viszont ott a zene. Nyers, de egyáltalán nem igénytelen. Pörög, Alvin rekedten ordít, időnként dallamos, de mégis karcos az egész minden egyes hangjában. Szerintem ének ügyében mindenképp ez volt a csúcs (az Emberek és állatokkal együtt), amikor még megvolt a lendület, ami az egész lemezt végigkísérte, nem fáradt még el az egész, de már eléggé ügyes, dallamos énektémákkal volt tele, már érződött a profizmus rajta. Végighallgattam rengetegszer, gimis gólyatáborban első nap összebarátkoztam egy leendő osztálytársammal és ezt hallgattuk folyamatosan. Aztán teltek a hónapok, évek, jött az underground és poposabb punkrock is kilóra, de a szívem mélyén mindig ott volt az Alvin, az első és egyben örök kedvenc. Olyan ez, mint az első szerelme az embernek. Lehet, hogy jön később valaki, akivel tovább lesz együtt, aki szebb, aki jobb, de az elsőt soha senki nem felejteti el vele. És ez egy olyan első szerelem, amit nem is szabad elfelejteni. Örökké aktuális, megunthatatlan. Talán már észrevettétek, hogy ritkán írok konkrét, egyértelmű véleményt egy lemezről, ritka az olyan, hogy egyértelműen ki lehet jelenteni valamiről, hogy jó vagy rossz. Most viszont megteszem, bár mint tudjuk a szerelem vak és hülye és engem most valami hasonló érzés vezet. De szerintem

tiszta szívvel kijelenthetem, ez egy kurva jó lemez, enélkül nem teljes a képed a magyar punkrockról, méltóképp zárja le a 90-es éveket és az Alvin kezdeti stílusát. Te voltál az első és sose felejtetek el...

Pipi

QUEENS OF THE STONE AGE SONGS FOR THE DEAF (2002)

A Queens Of The Stone Age zenekart a stoner rock alapkövénék számító Kyuss egykori gitárosa, Josh Homme és bőgőse Nick Oliveri hívta életre, akik már a második lemezükkel, a Rated R-al is komoly sikereket könyvelhettek

el, mégis az igazi áttörést az azt követő koronggal érték el és vésték be magukat örökre a rocktörténelembe. A közel 1 milliós eladást produkáló albumon, olyan vendégzenészek is közreműködtek, mint Dave Grohl, a Nirvana volt dobosa, a Foo Fighters frontembere, aki egyben megszállott QOTSA rajongó, valamint egy másik Seattle-i veterán, Mark Lanegan, akit leginkább a Screaming Trees-ből ismerhet a nagydíjazott. Az előbbinek a dobtudását, utóbbinak a hangszálait kellett újra edzésbe hoznia ahhoz, hogy Josh Homme-ékkal együtt egy bivalyerős és egyben korszakalkotó anyagot hozzanak össze. Alighogy megszólalnak az első riffek és torzítások a nyitószámban, máris beindul tőlük az ütős zenére kiéhezett hallgató. Ahogy Nick, az ördögi basszusgitáros, aki több számban is énekel, feszülten ismételteti a „Give me some more” verzét, úgy egyre jobban tudatosul bennünk, hogy bizony ebből egy szám nem lesz elég. Igen, többet és többet kérünk, lehetőleg annyit, amennyi a csövön kifér! Keményen oda is teszi magát a banda, annyi szent. A 14 dalt felsorakoztató album teli van pakolva jobbnál jobb dalokkal, nehéz súlyozni közöttük. A No One Knows pattogós gitárjátéka fokozatosan növeli az adrenalin szintet. A címadó Songs For The Deaf-ben, ami az egyik legösszetettebb darab a lemezen, Grohl olyan eszeveszetten püföli a bőrt, hogy alig bírja abbahagyni. A The Sky Is Fallin’ hallgatása közben végleg eluralkodik rajtunk a stoned-érzés, mintha tényleg ránk akarna zuhanni az ég. A Go With A Flow a maga „egyszerűségével” egy kicsit megtöri a lemezt, sokkal letisztultabb a többi számhoz képest, de van akkora sláger, mint a No One Knows. Az album egy kicsit ellaposodik a végére, bár lehet, hogy csak számomra lett sok az elborult, súlyos témákból (Gonna Leave You, Do It Again), viszont ezt az érzést egy kicsit ellensúlyozza az Another Love Song és a Mosquito Song könnyedebb melódiái. Ez a lemez bebizonyította, hogy a zenekarnak

nem csupán a stoner rock közösségben van létjogosultsága, hanem érzékelhetően kitolta zenei határait, és áttette a székhelyét a mainstreambe. A QOTSA-nak sikerült az amibe az elődnek, a Kyussnak beletört bicskája. Hogy előben melyik szól jobban, mindenki eldöntheti, hiszen idén mindkét banda tiszteletét teszi kis hazánkban.

Ferenczi

TUKKER BOOKING
PRESENTS: FACE THE CHAOS TOUR 2011
BY EMOTIVE TALENT AND EMOCYANS BOOKING
Március 25@Vadvirág Táncház (1146 Kerepesi út 26)

FASTER DISCUS
(Modern death metal/
deathcore-Oroszország)

Smashedface
(Death metal/deathcore
Csehország)

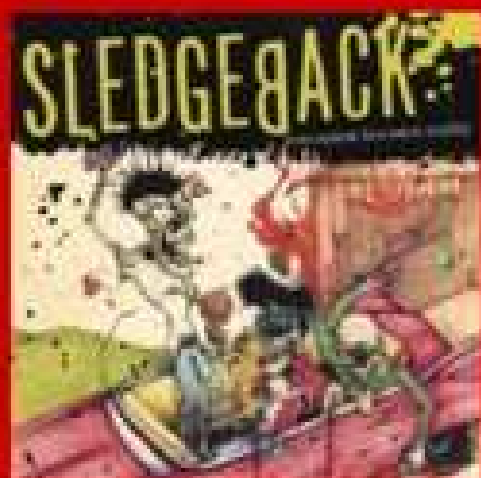
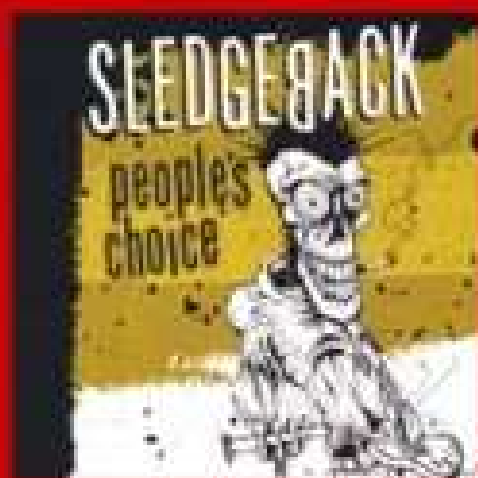
**THE DEVIL CAME
ON HORSEBACK** **OCTHED**
(Metalcore) (Mathcore)

BOZ CORDOLLA
(Crustgrind)

Start: 20:00
Cash: 1500 HUF

EMOCYANS BOOKING AGENCY

III. MŰSZAK SLEDGEBACK

TÖLTSD LE MOST

ITT A SLEDGEBACK SZAKÁCSI GREG EL (EX-C.A.F.B.) A FEDÉLZETENI
TÖLTSD LE A ZENKAR ELSŐ KÉT LEMEZET INGYENINGYENINGYEN
(PEOPLE'S CHOICE - 2004, PERCEPTION BECOMES REALITY - 2006)
ÉS A SPLIT LEMEZT A FOREIGN LEGION-AL (REALITY BITES - 2010)!!!

myspace.com/iii.muszak

A Bite The Bullet pedig a
III. MŰSZAK mellekleteként
ugyanott!!!

FRISS ÁRU

HISZTÉRIA MODERN KÁOSZ

Több mint 10 év hallgatás után, tavaly jelentkezett új albummal a punk aranykorában fogant Hisztéria. A Toncsi Cox által vezetett négyesfogat, az újjáalakulásuk óta jó pár hiánypótló kiadvánnyal

kedveskedett az old-school punk kedvelőinek, de a négy új számot tartalmazó EP után már egy teljes lemezre volt kیهezve a rajongótábor. Csáp korábban úgy nyilatkozott (lásd: a III. MŰSZAK februári számát) hogy a Modern káoszra keresztelt hangzóanyag teljesen más, mint a régi Hiszti albumok. Ami már az első hallgatásra is feltűnt, hogy egy teljesen lendületes, változatos anyagot sikerült összehozni a bandának, külön kiemelendő Kiss Norbert gitárjátéka, ami új ízt adott a „hisztis” hangzásnak. Toncsi hangja valamivel markánsabb lett az elmúlt évekhez képest, Rákos Zozó és Csápetya megbízhatóan szolgáltatja a dob+basszus alpanyagot. Nem kezdő zenekarról lévén szó, könnyedén mozognak a stílusok között: a vérbeli punktémákat vad hardcore riffek (Így vétkezem, Fogadd el), laza ska betétek (Kereszttűzben élsz), dallamos refrének és vokálok színesítik. A Hisztéria albumok védjegyévé vált kakukktójas nóta sem maradt le az korongról. Kétségtelen, az Egy kurva halála c. számban megszólaló magyar duda igencsak szokatlan megoldás egy punk zenekartól. Na, de menjünk szép sorjában. Nem is választhattak volna megfelelőbb nyitószámot, mint a Nézz rám. Pörgős, húzós, dallamos track, egy igazi hamisítatlan punksláger, szerintem ez fekszik a legjobban a zenekarnak. Leginkább a Tudom, hogy mit mondasz, csak nem érdekelnek a párja az előző EP-ről. (Külön dicséret illeti a zenekart, amiért ez a kislemez teljes egészében rákerült a korongra.) A következő 3 hasonszórú szám a feszes punk-rock témavezetését viszi tovább, amit az Én így vétkezem nyitánya akaszt meg egy levegővétel erejéig, majd hömpölyög tovább a lemez, de igazán az utolsó négy számban (Fogadd el, Félbe vagy tépve, Kereszttűzben élsz, Ne fogd be a szád II.) teljeseedik ki a zenekar. A hangzást a legtöbb számnál teljesen eltalálták, viszont a pergő elég tompán szól, talán többet ki lehetett volna belőle hozni. A dalok témái nem sokat változtak, ugyanazt járják körül, mint amiket a régi Hisztéria albumokon hallhattunk. „Az élet szar, de mit vártál”, „Hatalom, én leszárom”, „Elborult és torzult a világ” sorokban a punk

hőskora sűrűsödik össze, ugyanakkor személyes hangvételő számok is helyet kapnak az albumon, melyek jórészt Toncsi nevéhez fűződnek. A bónusz dalok közül a klipes Tudom, hogy mit mondasz, csak nem érdekel olyannyira jól sikerült, hogy az Army 'n' Roll (Tépd szét a behívót) mellett az újjáalakult Hisztéria himnusza lett. Összességében elmondható, hogy Toncsiéknak sikerült úgy fazonra vágni az új dalokat, hogy megmaradt bennük a régi Hisztéria-életérzés. Izgatottan várjuk a folytatást, addig is tessék ellátogatni koncertre. Külön ajánlom Imre „Prosectura” Norbinak, hiszen a Blitzkrieg Bop-ot majd mindig eljátsszák a végén.

Ferenczi

BUGZ NEM VÁRT LEBEGÉS

Megkaptam a lemezt, sose hallottam előtte a zenekarról. Nem sokkal később megtudtam, hogy ennek az az oka, hogy egy nemrég alakult együttesről van szó. Egyúttal azt is megtudtam, hogy a Csók és Könnyből és az Ozone Mamából is

ismert kiváló basszeres, Tonyó időnként beugróként segíti őket. Ismerve az ő hozzáállását a zenéhez és az elvárásokat zenésztársai irányába, nagyon rosszat nem várhattam. A hangminőség és a keverés kifejezetten jó, ez már az instrumentális intro alatt feltűnik, és hál Istennek végig is kíséri a lemezt. Tudom, ennek alapvetőnek kellene lennie, de sajnos sokszor nem az, és ezt a stúdiómunkát tényleg nagynevű bandák is megirigyelhetnék. A második számtól már megjelenik az ének is. A keverés szintén tökéletes, a zenészekre sem lehet panasz, ordít a rutin az egész korongról, minden egyes tagról. A stílus szerintem alapvetően egy rockos-punkrockos alapú valami akart lenni, de rengeteg irányba kicsaponganak, amivel semmi baj nincs, ettől a zene változatos marad, de az alapvető stílusjegyek végig felfedezhetőek, mintegy védjegyként. Az énekes szerintem tanulhatta az éneklést, képzett hangnak hallatszik, viszont ehhez a stílushoz nem teljesen illik. Ettől függetlenül az összhatás kifejezetten kellemes, csak az ember úgy érzi, hogy az énekes egy vendégzenész, igaz, annak kiváló. Persze ez ízlés kérdése, mert ennek ellenére tényleg egy nagyon jó zenésszel van dolgunk. A szövegektől már nem voltam elragadtatva. Egyszerű, befogadható daloknak lehettek szánya, de nekem valahogy nem jöttek be. Túl gyakran és túl unalmasan kerül elő a szex, mint téma, és a szövegek úgy általában elég sablonosak, nem túl igényesen megírtak. Lenne egy humorosabb vonal, ami egy idő után erőltetett, unalmas

ROCK RRR RADIO
WWW.ROCK-R.HU

Kívánságaidra hangolva!
 Napi 24 órában magyar és külföldi rock zene.
 Küldj Te is híreket, képeket: rock.r.radio@gmail.com

Rock-R Rádió

Magyar rockzene hangolva a Rock-R Rádió!

lesz. Ezért egyébként nagy kár, mert a zene tényleg kifejezetten jó végig. Ugrálunk egy kicsit a klasszikus rock and roll felé, akad rapbetét, alteros, Quimby-szerű vonal is egy kicsit, lassabb-gyorsabb számok, végig igényesen, hallhatóan tudatosan megírt zenék, ügyes kiállításokkal szólókkal. Erre nem azt mondom, hogy ügyes kezdés, ez hallhatóan profi dolog. Valószínűleg ez nem is csupán örömezene, itt vélhetően némi üzleti cél is lehet a háttérben, amivel persze nincs is semmi gond, én örülnék a legjobban, ha ilyesmi lennének a népszerű zenék, sok sikert nekik. Az összkép tehát elég gyenge szövegek vérprofi zenével, ez inkább kikapcsolódós, autózézetős, bulizós zene, mint az elgondolkozós fajta. És ilyen is kell. Viszont a végére még bele kell kötnöm valamibe sajnós. A lemez majdnem 50 perces, rettenetesen hosszú és a végére unalmas lesz. Elég lett volna csak fél óra és a többit inkább későbbre tartogatni szerintem. De némileg ez is ízlés kérdése. Erről a korongról nem tudok objektív dolgokat mondani, mivel tényleg összeszedett, profi munka, itt mindenről az ízlés dönt. Érdeemes lenne mindenkinek meghallgatnia, valószínűleg meg fogja osztani az embereket, de a minőséget senki se fogja megkérdőjelezni.

Pipi

SLEDGEBACK BITE THE BULLET

BREAK THE SILENCE #6
 2011. április 1. (péntek) | Tapolca | Fa-Ló | 19H | 800HUF

ONE WIN CHOICE hardcore/punk - usa
ASTPAI melodic hardcore/punk - austria
PLAN BEER bottled punkromance - tapolca
ISZONYAT grundcore - bakony
FORMYFRIENDS hardcorepoppunk - budapest
DISCRIMINATED hardcore/punk - várpalota

info/zene/kontakt:
 vesprem-county-underground.blogspot.com

Na jó, azt talán rögtön az elején szögezzük le, hogy a Sledgeback nem az USA legmeghatározóbb bandái közé sorolandó. Akkor miért is ismerjük itt a világ másik végén? Az ok igen egyszerű, Greg, azaz Szakácsi Gábor a C.A.F.B.

egykori énekese a frontember. Az anno drogproblémái miatt kivándorolt Greg új hazájában se sokáig tudott nyugodtan ülni és jópár évvel ezelőtt megalakította a Sledgebacket. Amiben ez erősen különbözik az amerikai vonaltól, az a hangvétel. Itt szó sincs könnyed, skatepunkos dallamokról, gimis témákról és házibulikról. A C.A.F.B. hatása teljesen egyértelműen felfedezhető benne a kezdetektől, bár egy kicsit megspékelték az amerikai mentalitással is, így néhol kicsit csak-csak pörgősebb, dallamosabb lett. Az énekben a kezdetek óta kicsit vicces, hogy Greg kiejtése nem tökéletes, de nekünk ez ad egy kis kellemes ízt az egésznek, odaát meg nem tudom, hogy fogadják. Mindenesetre sose titkolta honnan jött és a hírek szerint szívesen és sokat mesél az ottaniaknak a hazájáról, tehát annyira talán mégse utálják. Ezen a lemezen az első szám rögtön egy igazi hungarikummal indít Palinka címmel. Ami hamar feltűnt, hogy Gregnek

mintha folyamatosan fogyna a hangja az előző lemezek óta, de még így is szerethető maradt az egész. Zeneileg mennek tovább az eddigi vonalon, ami teljesen helyénvaló, ilyen nem sokan csinálnak. Itthon is csak egy valaki, igaz, ők majdnem hajszálpontosan ugyanígy, ők C.A.F.B. névre hallgatnak. Lehet, hogy csak én képzelek mögé dolgokat, de ha az ének magyarul lenne és szó nélkül rámondanám szinte bármelyik számra, hogy 2000 előtti C.A.F.B.-t hallgatunk. És, hogy ez probléma-e? Ezt majd mindenki eldönti magának, szerintem egyáltalán nem. Gregnek anno jelentős szerepe volt a zenekar irányvonalának meghatározásában, nyilvánvaló, hogy az ízlését vitte magával a tengerentúlra is és belevitte az új együttesébe. A régebről jellemző kicsit amerikaiasabb betétek itt is megvannak időnként, tetten érhető ez pl. a Mile Away-ben, de a pálinka után egy internacionálisabb ital is előkerül a Beer című remekműben, szintén némileg könnyedebb stílusban, nyilván beleszólnak egy kicsit az amerikai kollegák is a zenébe. Kicsit azért gondban vagyok a lemezkritika ügyében. Ennek oka igen egyszerű. Az angoltudásom sose állt a helyzet magaslatán, így a szövegeket csak részben értem meg. Viszont amennyire nekem összeáll a kép, szó sincs olyan komoly szövegvilágról, mint a C.A.F.B. esetében. Persze lehet, hogy csak én nem tudom megfelelő mélységéig értelmezni, de gyanítom, hogy inkább csak arról van szó, hogy Greg nem akkora mestere az angolnak, mint az anyanyelvének, amiben viszont tényleg zseniálisat alkotott anno. Talán kicsit igazságtalan vagyok, amikor léptenyomon összehasonlítom a két zenekart, hiszem nem ugyanarról van azért szó. Viszont mint azt a bevezetőben írtam, a Sledgebucket nálunk pont Greg miatt ismerik, így viszont némileg jogos az összevetés. De azért illik néha elvonatkoztatnom is, tehát egy fél percre hagyjuk ki a C.A.F.B.-t a dologból. A lemez egészén hallatszik az egységesség. Nem, nem egyhangúság, változatosak, de a hangzás, a stílus, az ének, a zenei világ az elsőtől az utolsó hangig egységessé, egységesen egyedivé teszi az albumot. Kicsit lassabb, mint amit punkrockhoz szokott fülünk várna, kicsit melankolikusabb, mint amit a nagy vízen túlról megszoktunk, és pont ettől jó. És az egészet belengi egy összeszedett, de nem látványosan véresen profi hangzás, amitől olyan érzésem támad, mintha csak nekem készült volna az egész. Nem érzem úgy, hogy ezt hallgatja a fél világ. Akkor se érezném így, ha holnaptól napjában százszor menne le a rádióban. A szövegvilág is inkább az egyénről, mint a tömegekről szól, ezt nem fogjuk hallani a rock discokban, de otthon leülve, odafigyelve nagyon jó lesz hallgatni és tényleg érezni fogod, hogy neked szól.

Pipi

CRAZY MAMA
MUSIC PUB
1097. Budapest, Gubacsi út.97
www.crazymama.hu

INTERNATIONAL BROTHERHOOD OF METAL
HELLBOUND TOUR 2011
2011. APRILIS 15.

20:30 **DEF/LIGHT**
USA MELODIC BLACK DEATH www.deflight.com

21:10 **STONEDIRT** SPECIAL GUEST
HU REDNECK LOWRIDER www.stonedirt.com

22:00 **Fragile Art**
USA MELODIC BLACK DEATH www.fragileart.com

22:30 **HELL:ON**
USA MODERN THRASH www.hell-on.com

KAPUNYITÁS: 20:00 BELÉPŐ: 1 500 Ft

EXIT, PASSZIO.HU, ROCKVILÁG.HU, ROCK, heavy.metal.hu, I&S.HU, ZENE.HU, ROCKINFORM, www.hardrock.hu

CRAZY MAMA
MUSIC PUB
1097. Budapest, Gubacsi út.97
www.crazymama.hu

A Rockműhely BEMUTATJA:
Storyum
INSOMNIA LEMEZBEMUTATÓ
ELŐSZÖR KONCERT
MAGYARORSZÁGON

VENDEGEK
5YARDS Lifejune
2011. MARCHIUS 4.
KAPUNYITÁS 20:00 BELÉPŐ: 800 Ft

EXIT, PASSZIO.HU, ROCKVILÁG.HU, ROCK, heavy.metal.hu, I&S.HU, ZENE.HU, ROCKINFORM, www.hardrock.hu

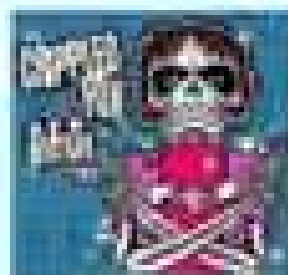
station 80 booking bemutatja

2011 MÁRCIUS 12. SZOMBAT

CRIPPLED FOX

BUDAPEST THRASHCORE

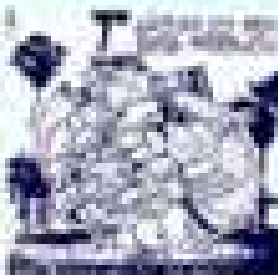
LEMEZBEMUTATÓ KONCERT

GxfIx split 7"

Step On It split 7"

Bob Rooney split CD

30. fizető vendég ajándékba választhat

bármelyik termékből vagy korábbi anyagainkból

SUPPORT ZENEKAROK

MOTIVATION

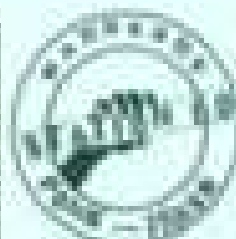
positive motivation crew

FOR MY FRIENDS

(korai 80-as stílusú punk/hardcore budapest)

SEX TANK

(80-as stílusú punkrock)

A teremben kérünk NE DOHÁNYOZZ!!!

20.00h

600 Ft

Filter
CLUB

Legend Lifestyle of Summer of 2010

www.legendlifestyle.hu

ÉLŐ ROKK

IMPERIAL STATE ELECTRIC BLAEST, TRONDHEIM, 2011.02.04.

Az Imperial ugye Nicke Andresson (ex-Hellcopters, ex-Entombed...) zenekara, ahol a 60-as, 70-es évek feelingjét idézi meg társaival. Nálam idővel beérett a tavalyi debütlemez, sokat hallgatom, mégha hasast nem is dobok tőle. A Blæst-ban voltam már azelőtt és meglepődve tapasztaltam, hogy a diszkóban az I'm Broken után simán váltanak Lady Gaga-ra, amitől egy jóérezésű rokkernek felfordul a gyomra (nekem is), dehát ha itt így működik, akkor így működik. A koncertterem maga nem túl nagy, tulajdonképpen akkora a színpad előtti tér, mint maga a színpad (ami meg mondjuk akkora, hogy a négy zenész kényelmesen elfért rajta). Előzenekar nem volt, így este 11 körül már az Imperial keveredett a deszkákra. Nicke az Imperial-os jelmezben jelent meg természetesen (plusz Őszinte bajuszt növesztve), a többiek meg szépen kiöltözve ingekben. Intróként előadták a Cheap Trick Hello There-jét (ugyanez volt az outró is, kicsit megmásított szöveggel...), majd a lemezt is indító az A Holiday From My Vacation-el kezdtek. A hangzás perfekt volt, mindent tisztán kihallottam, a hangulat meg családias, kb. 100-an lehettünk, de itt az pont elég. Nicke svédül konferált, így egy kukkot nem értettem, abból amit mondott. Szépen végigzúztak a lemez dalain, bár nem jegyzeteltem, de azt hiszem mindegyiket eltolták, a legjobb a Throwing Stones volt, a lemezen is ez a riff a kedvencem. Kíváncsi voltam, hogy esetleg egy-két Hellcopters-t is becsempésznek-e a programba, de nem. És ez így is van rendjén azt hiszem. A koncert elején kiszúrtam, hogy két dobcucc van a színpadon egy közös cinnel (úgy képzeld el őket, mint a sziámi ikreket, amik a cinnél nőttek össze), de a koncert hevében erről meg is feledkeztem. Aztán a ráadásban Nicke is beült hátra (a kettes dobcucc mögé) és így dupla dobbal jammelték pár percet. Na az beszárás volt! Érdekes, hogy a tekintetek akkor átfókuszáltak a színpad első részén, ahol a gitárosok nyomták tovább - a többiek mintha szürkemikulások volnának. Vagy csak ez a szerepük nem tudom. Mindenesetre ez a jamm-só volt a csúcsa a koncertnek, ez biztos. A végére a Love Gun maradt a Kiss-től és a Hello There elköszönős verziója, aztán leviharoztak a deszkákról. Ez egy vérprofi koncert volt, egy igazi fanatikustól és lelkes csapatától.

Hajós

ENTOMBED BYSCENEN, TRONDHEIM, 2011.02.25.

Ugyan fesztiválként lett beharangozva (Polar Death Fest), azért ez inkább egy Entombed koncert volt, három vendégzenekarral. A Byscenen színházként is működik

(ha jól tudom), amikor épp nem a hínárhajú rokkerség veszi be az épületet. A Goat The Head egy death metal banda, narancssárga Kenny-jelmezben, az énekes srác pedig szintetizátorral a nyakában. Egy pocakosabb Katona Főnökre emlékeztetett a srác, nem volt probléma a produkcióval, de nem is izgultam túl sokat. A következő Monolithic egy kétszemélyes zenekar (dob-gitár), a Goat The Head ütősével (aki tényleg nagyon ügyes), de ez az elvont muzsika nem tudom mit keresett itt (bár a maga nemében lehet jó). A Manifest volt az utolsó bemelegítő banda, és ők voltak a legjobbak. Ennek ellenére belőlük láttam a legkevesebbet ezen az estén, egyszerűen fogyott a türelmem. A hangzás amúgy nem volt kristálytisza, de lehet, hogy ennek így kell lennie. Közben megnéztem a pólóstandot, volt vagy 10 féle Entombed póló (200 norvég koronáért...), pulcsi, csajpóló és még a koncert előtt sokan fel is öltöztek innen. Mostanában elég kevés az infó az Entombedről, nincs honlap, a myspace se mond túl sokat, őszintén szólva az aktuális felállással sem voltam teljesen tisztában. Ugye itt van Alex Hellid gitáros (az egyetlen aki minden lemezen szerepelt) és a másik őstag L-G Petrov vokalista (aki meg a Clandestine idején bolondult csak meg egy keveset, de aztán visszatért társaihoz), ez eddig tiszta. Olle Dahlstadt dobos és Nico Eigstrand basszusgitáros a 2007-es Serpent Saints-nél

2011. KILL BÉLA TOUR
BLIND MYSELF
CADAVERES

VENDÉGEK:
JUST FOUR | COJONES

02.12. MOSONMAGYAÓVÁR | FAHÁZ
02.18. BUDAPEST | A38
02.19. SZEGED | GARABONCIÁS
02.19. ZENTA | ZEPPELIN C
03.18. VESZPRÉM | EGYETEMI KLUB DC C
03.19. SZEKSZÁRD | ZUG C
04.01. KECSKEMÉT | ROCK HEART KLUB
04.02. PÉCS | INFERNO
04.16. DUNAÚJVÁROS | TERMINAL C
05.20. DEBRECEN | UNPLUGGED B
05.21. GYŐR | BLACKROCK CLUB

C CSAK CADAVERES | COJONES | SLEEPLESS
B CSAK BLIND MYSELF

MEGJELENTIII!
BLIND MYSELF | SZUMMA
CADAVERES | MINDSTREAM

csatlakozott az Entombedhez – ezt a négyest lehetett elcsípni tavaly a Dürerben is. Mostanra annyi változott, hogy bevették Victor Brandt basszusgitárost, Nico pedig áttért ritmusgitarára, így lett ismét teljes a csapat. A Serpent Saints-es intróval és a Serpents Saint-el robbantak színpadra, amit az I For An Eye követett, valahogy éreztem, hogy nem lesz itt probléma. Alex Hellid ugyan kicsit magába fordulva hozta a riffeket, szólókat, helyette a két lóhajú „újífiú” Nico és Victor mozogták és headbangelték be a deszkákat, meg persze a jókedvű hangulatfelelős L-G Petrov. Neki lassan pont annyi haja van, mint Rob Halfordnak, csak hosszúra hagyva (bocsánat), de a hangja a régi, bömbölésből továbbra is ötös! És persze hátul ott volt Olle is, őt is meg kell említeni, mert nagyon lazán kezelte a cágjot. Egy tulajdonképpeni best-of programot toltak, az életműből arányosan válogatva, tehát nem a 15-20 évvel ezelőtti dolgokból kívánnak megélni, ami mindenképpen szimpatikus. Abban azért egyetértettünk, hogy a Wolverine és a To Ride (az előző számban írtam is róla) a csúcislemezek, így került elő az Eyemaster, a Like This With Devil, az Out Of Hand és a Damn Deal Done is, de a régi halálmetél klasszikusokat sem hanyagolták: Left Hand Path, Crawl, Stranger Aeons. Mondjuk az Inferno, az Uprising és a Same Difference (bizony én azt a lemezt is csípem) kimaradtak a szórásból, de hát mindent nem lehet. A program első része 12 számból állt, ezután levonultak, majd egy zongorás átvezető (talán a DCLXVI volt az...) után jött a ráadás, amely már önmagában adott annyi energiát a megjelent rokker-egyedeknek, hogy egy hónapig gond nélkül, jókedvűen eléldelgelhetnek szürke hétköznapjaikban. Chief Rebel Angel, To Ride, Shoot Straight And Speak The Truth, Night Of The Vampire és végül Wolverine Blues – léggitár elejétől a végéig! Nem volt hosszú a koncert, de tökéletes, minden fillért megért. Miután végeztek a dolgukkal nem hátrafelé indultak az öltözőbe, hanem előre jöttek, hogy lekezeljenek meg dumáljanak az emberekkel. Nem mondom, hogy nem láttam még ilyet, de azért nem ezt szoktam meg. Én is beszélgettem L-G-vel, szóba került a Dürer buli is, meg hogy jól állnak az új lemezzel és hamarosan kinn is lesz (legyen így!). Ha esetleg holnap megint jönnek, én megyek.

Hajós

III. BLIK

MÉG TÖBB ÉRDEKESSÉG SLASH-RŐL!!!

A usmagazine.com-nak Slash 25 érdekességet árult el magáról nemrégiben (a hammerworld.hu-n is megjelent), a III. BLIK riporterével pedig még 5 soha eddig sehol nem hallott titkot osztott meg!!!

26. Vizeleskor általában jobb kézzel fogja a himbilimbit csak néha ballal, de előfordult már részegen az is, hogy egyszerűen csak ráült a deszkára.

27. A pletykák igazak: Elvis még mindig él! Slash testében reinkarnálódott!

28. Slash szeret gitározni, valamennyire tud is, de már nem a Guns n' Roses tagja!!!

29. Slash kiskorában egyszer látta David Bowie-t mezítelenül.

30. Egyik kedvenc lemeze a Rocks az Aerosmith-től, már régóta zaklat minket, hogy írjunk róla (most végre megtettük).

